

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMINALĂ
ANUL VIII

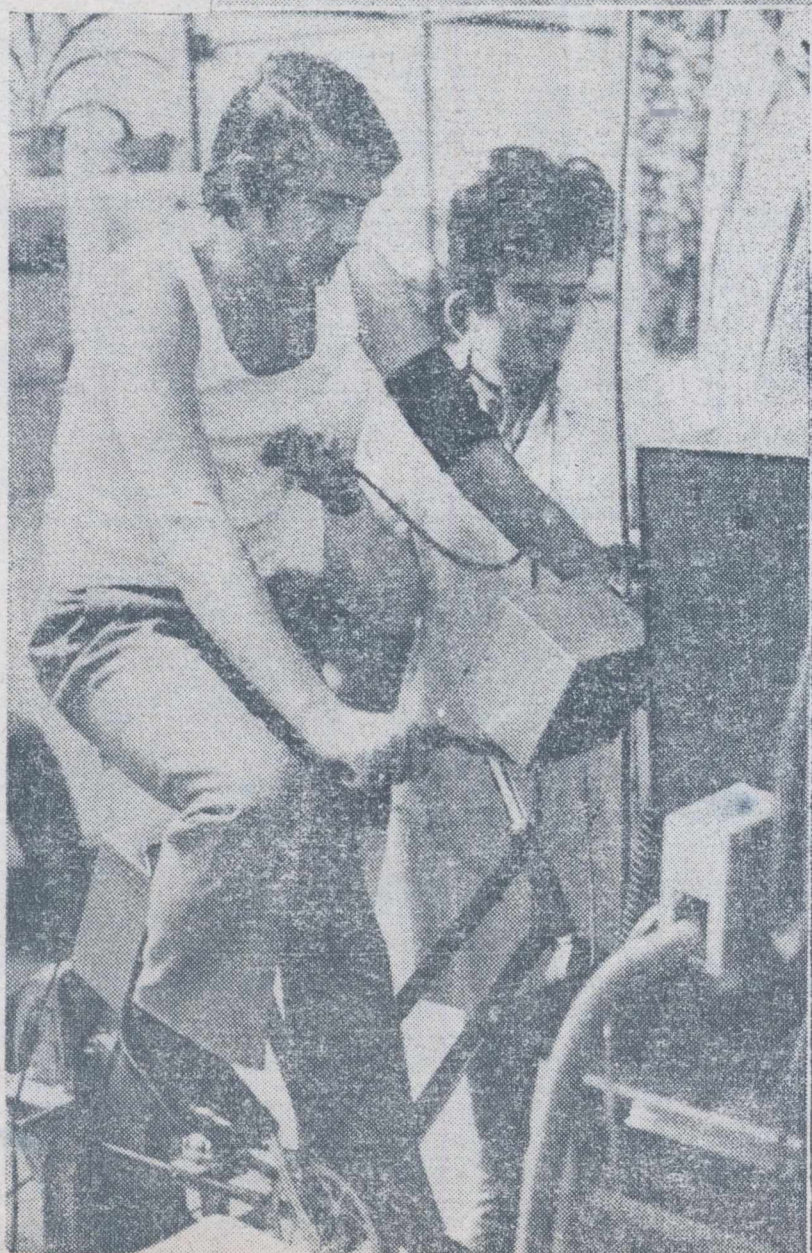
346

MIERCURI
10 IANUARIE 1973
12 PAGINI
2 LEI

START ÎN PREGĂTIREA NOULUI SEZON!

DOUA IMAGINI SUGESTIVE: STEAUA, lidera campionatului, la al doilea antrenament al anului pe terenul ei de la Ghencea; DINAMOVIȘTII, efectuând, în acel moment, controlul medical de rigoare. (În cliseu, Radu Nunweiller)

Fotografii de S. BAKCI și I. MIHAICA

**COMENTARIU PE MARGINEA CURSULUI
DE PERFECTIONARE A ANTRENORILOR, ORGANIZAT
DE F. R. F.**

**O ACȚIUNE AVÎND DREPT SCOP ÎMBUNĂTĂȚIREA
PREGĂTIRII PROFESIONALE A TEHNICIENILOR
ȘI ABORDAREA UNOR PROBLEME DE FOND
PRIVIND PROGRESUL FOTBALULUI ROMÂNESC**

În pag. 10

REVISTA **FOTBAL** VA PREZINTĂ:
CLASAMENTUL ECHIPELOR
NAȚIONALE DIN EUROPA PE 1972
• Locul I: R. F. a GERMANIEI
• ROMÂNIA pe locul 10

LA „INTERVIUL SĂPTĂMÎNII”

Emmerich JENEI:

„LUNA IANUARIE –
O SURSĂ DE ENERGIE
PENTRU ÎNTREG ANUL”

INTERVIUL SĂPTĂMÂNII

Internaționalul Emmerich Jenei este oaspetele „Interviului săptămânii” nu pentru că a devenit antrenor secund al echipei naționale de tineret, ci pentru multe alte motive, printre care cel mai important este acela că de numele lui se leagă destule repere atunci când e vorba despre viața sportivă a fotbalistului, despre franchizele în teren, despre sobrietate în general.

În aceste zile de start, prezența lui Jenei în această pagină are în primul rând rostul clarificării unor probleme esențiale în legătură cu PREGĂTIREA FOTBALISTULUI pentru sezonul care bate la ușă. Bineînțeles că o convorbire cu Jenei, un tânăr și talentat antrenor în plină ascensiune, nu se poate limita la o problemă tehnică. Iată de ce vom încerca să depășim sfera enunțată. Dar, să nu anticipăm, și să lăsăm conversația să curgă.

— Spune-mi, te rog, „bătrîne” Jenei, ceva în legătură cu fondul pregătirii de iarnă a fotbalistului. Aș vrea să intru într-un vestiar imaginat, ca să ascult ce ai spune fotbalistilor tineri și (poate) nu numai celor tineri...

— La capitolul pregătirii de iarnă, te rog să mă crezi, am anumite certitudini, care ar putea lăsa impresia că încerc să joc rolul predicatorului. Vreau să spun că această pregătire de iarnă și mai ales aceste prime trei săptămâni, cu care se încheie luna ianuarie, sînt hotărîtoare pentru fotbalistii noștri, ca și pentru toți fotbalistii care au condițiile climatice noastre. Pregătirea de iarnă e atât de importantă, încît aș putea spune că ea reprezintă, de fapt, o sursă de energie pentru tot anul. La noi se spune că, datorită „specificului anotimpurilor”, există și o a doua perioadă de pregătire — cea de vară. Eu cred, însă, că nu e chiar așa. Scurta perioadă de vacanță din vară nu poate repeta fondul pregătirii de iarnă. La reluarea lucrului în miez de vară, trebuie să stai altfel. Ideal ar fi ca în acea scurtă perioadă de vacanță estivală jucătorul să reia fotbalul de la nivelul „finalci Cupei” sau al ultimile zile de campionat (pentru cei care n-au ajuns în finală). Cu pregătirea de iarnă e, însă, cu totul altceva. Durata ei schimbă mult profilul. Iar primele trei săptămâni constituie marea obstacol de învins. Aș putea spune că un jucător poartă, de-a lungul întregului an, amprenta seriozității și devotamentului (nu exagerez de loc!) cu care s-a „jertfit” în aceste trei săptămâni, în lupta cu pantele înzăpezite, cu zgura înghețată, cu mingile medicinale, cu spalierele și cu multe, multe alte obstacole. Aș vrea să se rețină, însă, un lucru: această pregătire dură, în primele trei săptămâni, poate să fie egală cu zero dacă acumulările realizate în ianuarie nu se întretin pînă în următorul... opt ianuarie.

— Vrei să spui că...

— Vreau să spun că, mai mult decît în orice altă perioadă a anului, săptămînile din ianuarie sînt în primul rînd o problemă personală a jucătorului. Dacă în alte luni, și mai ales în perioadele competiționale de vară, antrenorul este dator să-și stimuleze din cînd în cînd elevii, în aceste trei săptămâni și — în general — de-a lungul întregii pregătiri de iarnă, fotbalistul trebuie să fie primul care să-și ceară antrenorului înăsprirea cu orice preț a lucrului.

— Mie mi se pare limpede tot ceea ce spui. Aș vrea să-ți pun, acum, o întrebare mai delicată. Ai făcut parte din echipa națională, acum un deceniu?

— Da. Asta a fost cea mai mare bucurie a mea, ca fotbalist. Nu pot uita, de pildă, „11”-le: Voinescu — Zavoda II, Nunweiler III, Greavu — Jenei, Bone — Pircălab, Constantin, Dridea, Seredai, Tătaru.

— Îmi pare bine că l-ai reamintit. Pentru noi toți, el înseamnă o echipă puternică. Spune-mi, te rog, ce diferență este între echipa ta și naționala de astăzi?

— Echipa mea, dacă-mi permiți expresia, nu a fost mai slabă decît cea de astăzi. Trebuie să admit că rezultatele echipei de astăzi sînt în general mai bune decît ale echipei mele, dar, te rog să mă crezi, nu am deloc conștiința unei culpabilități față de ceea ce am făcut noi. Marele succes al echipei de astăzi este acela că a jucat mai mult și cu adversari diferiți. Noi am jucat, în general, într-un cerc restrîns, în care toate echipele erau averse de victorie. „Tricolorii” de astăzi s-au bucurat de o mai mare variație, înfruntînd deseori echipe care au tratat jocul din toate punctele de vedere. Dacă vrei, între echipele anilor mei și cea de astăzi există o comparație foarte semnificativă. Pe vremea mea, exista un Apolzan, adică un artist incomparabil, unul dintre cei mai mari jucători pe care i-am văzut, care abia a reușit să adune 22 de

ve. Știu că există voci care aduc obiecțiuni acestui campionat, mai ales în planul cheltuielilor materiale, dar ele mi se par neîntemeiate. Poate că s-ar putea aduce unele ameliorări de ordin organizatoric, ca de pildă împărțirea campionatului în zone, pentru limitarea cheltuielilor, dar asta este o chestiune care nu schimbă principiile. Aș vrea să spun că acest campionat de tineret ar putea fi și mai eficient dacă s-ar rezolva (într-un fel) problema terenurilor. În general, mai ales în perioada terenurilor grele, echipele de tineret sînt expediate undeva în afara orașului, fiind condamnate să joace pe suprafețe care nu contribuie nici pe departe la îmbunătățirea tehnicii de joc.

— Ce părere ai despre ordinea „primilor cinci” în clasamentul celor mai buni fotbalisti ai anului?

— Mie mi-e foarte greu să supervizez acest clasament. Totul este atît de relativ... Deseori ești în situația de a nu putea vedea un jucător decît în cel mult două meciuri într-un an. Mă bucură însă faptul că pe locul întâi se află Dinu. El este unul din puținii noștri jucători care vrea să joace întotdeauna bine. În privința lui Boc, cred că ar putea ajunge un stoper de mare clasă internațională dacă ar încerca să joace ceva mai puțin spectaculos. În ceea ce-l privește pe Dobrin, trebuie să mărturisesc că îmi place foarte mult să-l văd jucînd. Asta nu mă împiedică să spun, însă, că acest formidabil talent irosește o bună parte din potențialul său de jucător în folosul publicului și în defavoarea echipei. Poziția lui Adamache mă bucură de asemenea. Am un sentiment de optimism ori de cîte ori asist la victoria sobrietății. Consider că Adamache a realizat o performanță strălucită, cîștigînd — fie chiar și temporar, poate — duclul cu un por-

EMMERICH JENEI „LUNA IANUARIE — O SURSĂ DE ENERGIE PENTRU ÎNTREG ANUL”

• IARNA ESTE O PROBLEMA PERSONALĂ A FOTBALISTULUI • DE LA APOLZAN LA DAN COE • MA BUCUR CA PE LOCUL ÎNTII SE AFLĂ DINU • AM O STARE DE OPTIMISM ORI DE CITE ORI ASIST LA VICTORIA SOBRIETĂȚII • UNDE ESTE TAI-NA LUI NETZER?

selecții într-o viață de om. Într-o altă perioadă, cea apropiată zilelor de astăzi, Dan Coe a atins, fără probleme, 40 de selecții în echipa națională. Cu asta cred că am spus totul.

— Aș vrea să-ți pun o nouă întrebare de specialitate. Aș vrea să știu dacă există (sau nu) o promovare logică a fotbalistului nostru, de la o treaptă de vîrstă la alta?

— Am să încep cu un răspuns de... strictă specialitate. Cu ani în urmă, exista un gol între juniori și echipa I. Astăzi, acest gol este bine suplinat de campionatul echipei de tineret-rezer-

tar atît de talentat cum este Răducanu. În sfîrșit, Dumitru este fetelelea mea. Îi iubesc pentru nenumărate motive. Aș putea spune oricînd că Dumitru este unul dintre cei mai buni produși ai fotbalului nostru. Mie-e teamă de un singur lucru: în ultimul timp el este tot mai mult înaintaș și din ce în ce mai puțin fundaș. Cred că un mijloc care manifestă o preferință pentru una dintre cele două obligații ale sale nu se află pe drumul cel bun.

— Ce părere ai despre actualul stadiu general al fotbalului nostru?

— N-aș vrea să folosesc cuvinte prea categorice: e atît de nepotrivit să faci greaba asta în fotbal. Aș vrea să spun, însă, că nu prea știu să jucăm decît atunci cînd avem mingea la picior. O mare echipă, un mare fotbalist, trebuie să știe două lucruri: să se lîpească de adversari și să se... dezlipască de adversari. La primul punct nu avem întotdeauna tenacitatea necesară. La punctul doi, nu avem, întotdeauna, pregătirea necesară. La acest punct doi, Dumitru mi se pare un fotbalist comparabil cu oricare alt jucător din lume. Din păcate, această admirabilă calitate se irosește în fața ochilor noștri. Gîndeste-te, apoi, cu cît ar crește potențialul ofensiv al echipei noastre naționale dacă Dobrin ar lucra puțin mai mult pentru a se putea „dezlipi” mai ușor de adversar!

— Am auzit că te numeri printre antrenorii care vor pleca curînd într-un schimb de experiență în R. F. a Germaniei.

— Da. Sper să plec la mijlocul săptămînii, împreună cu Hașoti și cu Ștefan Coidum. Sper să avem prilejul să învățăm ceva. Ar fi fost mai bine, poate, ca acest schimb de experiență să fi avut loc în perioada lor pregătitoare, unde cred că se pun bazele impresionantelor pregătiri fizice a fotbalistilor vest-germani. Și așa, însă, sper să nu mă limitez la antrenamentele curente ale echipelor, chiar dacă ele se numesc Bayern München sau Borussia Mönchengladbach. Vreau să „înregistrez” toată filiera. Vreau să văd cum începe lucrul, mai ales cu copiii. Am convingerea că piticii noștri nu sînt cu nimic mai puțin talentați decît ai lor. Mor de curiozitate să știu unde reușesc piticii vest-germani să primească un schwing care să-i propulseze. Să fie oare o chestiune de ordin organizatoric? Să fie o chestiune de ordin tehnic? Să fie altceva la mijloc? Toate acestea sînt întrebări la care aș vrea să am măcar un început de răspuns. Am convingerea că noi avem la dispoziție o materie primă desori superioară fotbalului care dă un Beckenbauer sau un Gerd Müller. Unde să fie taina celor două metamorfoze? Cu aceste gînduri plec în țara lui Netzer, hotărît să învăț 20 de ore din 24...

Ioan CHIRILA

• UN BANATEAN DIN... BACĂU, RAPIDIST: Paul Neagu ne expediază din Bacău o scrisoare de vreo cincîi file în care ni se destăinuie că s-a născut la Timișoara, că a fost coleg de școală cu Ritter și Ciopraga, că are 50 de ani — mulți înainte! — fiind, în tinerete, un bun voleibalist. Și mai aflăm din primele rînduri ale scrisorii că este... rapidist convins. În continuare, pune în discuție două probleme de interes general. Prima: „Tot Răducanu rămîne cel mai bun portar al nostru. Așa cum este el, cu gafele pe care le face. La cea din meciul cu Cehoslovacia, golul lui Capcovic, era să-mi mîine palaria de necaz. Dar, rețet, Răducanu va fi întotdeauna mai util echipei naționale decît oricare alt portar din România”. A doua problemă pe care o ridică cititorul nostru din Bacău se referă la arbitrii de fotbal. „Aceștia știu doar un singur lucru: să fluiera o infracțiune. Cîți dintre cavalerii fluierului

cunosc însă arta de a preveni o abateră ca aceea a lui Dumitrache, din meciul cu Farul? Puțini, foarte puțini caută și reușesc să reprime din fașă jocul dur, să curme vîntarea de picioare a adversarilor mai dotați. Federația de fotbal ar trebui să facă tot posibilul pentru a alcătui, școlariza și promova un lot de arbitri tineri, curajoși, înzestrați cu toate cunoștințele despre evoluția fotbalului modern. Nu prea există preocupări în această privință, lăsîndu-se totul cam la voia întîmplării...”.

• IDOLII LUI, APĂRĂTORII PETROLULUI. Îmi place foarte mult fotbalul — afirmă Marcel Lupea, elev la Școala nr. 2 din Urziceni. De altfel, jocul fundas în echipa școlii noastre, post pe care îl încerc să mă perfecționez, să aflu cît mai multe din secretele lui. Am și cîteva jucători — apărătorii Petrolului — pe care-i urmăresc ori de cîte ori mi se oferă prilejul, pentru a

învăța cîte ceva de la ei și despre care aș dori mult de tot să-mi dați cîteva informații...”.

— Cu plăcere, dragă Marcel. Și să-l luăm pe rînd. Nae Ionescu este tirgoviștean, are 24 ani și este internațional A. Fundaș lateral ofensiv, cu șut extrem de puternic și o rezistență ieșită din comun. Tudorie, ploieștean de origine, a jucat, pînă în vara anului trecut, la Politehnica Galați, unde a făcut facultatea. A debutat, în Divizia A, chiar în toamna lui '72, remarcîndu-se prin detentă și plasament. Clupitu — bucură-tean de origine — a fost, pînă recent, ctacant O inspirație fericită a lui Oană l-a adus în compartimentul defensiv al Petrolului, unde are toate șansele să devină titular de naștere. Gruber a învățat fotbalul la „U” Cluj. Mie de statură, compensează această deficiență prin viteză de reacție și abilitate. Cei patru joacă împreună din acest campionat și, surprinzător,

după 15 etape, au reușit să protejeze excelent poarta lui Mihai Ionescu, în care adversarii n-au marcat decît 11 goluri, apărarea Petrolului fiind, alături, de cea a Rapidului și a ceea ce Steagul roșu, una dintre cele mai bune ale campionatului.

„Spuneți-mi, cum aș putea să correspondez cu N. Ionescu, Tudorie, Gruber?”

— Scriindu-le pe adresa Petrolului: str. Stadionului nr. 26, Ploiești.

• DIN SPIRIT DE FRON- DĂ. Nicu Savin din Moir-

nești este — și veți vedea de ce, stimați cititori — un nemulțumit care ignoră orice evidență și contrazice fără a-și argumenta în vreun fel afirmațiile. Numai așa, din spirit de fronda, sau, mai pe românește spus, ca să se afle în treabă. „În sfîrșit, exclamă susținutul, ați reușit să-l scoateți pe Dinu cel mai bun fotbalist al anului, cînd în țara asta există alții mai merituoși...”.

— Nu redacta la conferință titlul de cel mai bun fotbalist al anului, stimate tovarășe... nesatisfăcut. Au făcut-o cei 16 antrenori ai echipei divizionare A care cunosc ceva mai mult fotbal decît domnia voastră; 14 000 de cititori din vîrurile cărora a lăsat căștigător la mare distanță față de al doilea; 61 de comentatori sportivi care l-au văzut jucînd de mai multe ori decît dv.; calificati-vele pe care le-a obținut acest jucător atît în campionat, cît și la echipa națională. E clar?

• MAI MULTE VINOVAȚII. „Trecînd peste faptul că, la ora actuală există cîteva jucători foarte buni care ar trebui neapărat încercați în echipa națională (Olteanu, Sameș, Mulescu) — ne scrie Gheorghe Cămuș, din Motru — eu unul consider că nu antrenorul național este principalul vinovat că jucătorii trimiși în teren nu dau randamentul cores-

punzător...”.

— Dar cine? De obicei în capul lui se sparg toate... oalele!

„Vinovați sînt, înainte de toate, antrenorii de la cluburi, ca, de exemplu, Dumitru, Sătmăreanu și Dumitrache nu sînt în formă atunci cînd trebuie să apere culorile echipei naționale. Și vinovați sînt chiar respectivii jucători, care nu se străduiesc, nu se îngrijesc să-și mențină cît mai mult forma maximă, printr-o pregătire continuă și o viață sportivă exemplară. Orice altă afirmație e pură specula-

ție...”.

• PE SCURT. IOAN ROTH (Sighisoara): Am transmis felicitările dumneavoastră și urările pentru noul an echipei Rapid București! ANGELICA CHIUUIU (Galați): Vreți să vă... căsătoriți cu Dumitrache? Dar pe el l-ati întrebat? ILIE OPREA (Ploiești): Revista și-a expus clar punctul de vedere în legătură cu arbitrajul lui A. Bentu la meciul Steaua — Petro-lul, considerîndu-l ca necorespunzător. MARI N BUCUREȘTI (Provița de Sus, Prahova): Nu avem adresele de acasă ale jucătorilor; GHEORGHE ȘUTA (Satu Mare): N-am găsit lucruri noi și interesante în scrisoarea dv., care s-a poartă fi publicate: VASILE MARCEL (Izvorul Ilfov): Nu avem fotografiile pe care ni le solicitați; LUCIA CIUCULEA (Codlea, Brașov): Răducanu are 27 de ani, 1,90 m înălțime și 92 kg. Este bucureștean, căsătorit și are un copil.

STIMĂ ȘI PREȚUIRE

În această epocă istorică — sublinia tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în expunerea rostită la ședința jubiliară a Marii Adunări Naționale consacrată aniversării unui sfert de veac de la proclamarea Republicii — România, ca rezultat al marilor succese obținute pe planul edificării lumii noi, socialiste, al politicii ei consecvente de promovare fermă a principiilor noi de relații între state, a egalității, respectului și conlucrării rodnice între națiuni, se bucură de prețuirea, simpatia și considerația cercurilor largi ale opiniei publice mondiale, are prieteni pe toate meridianele lumii. Viața, evenimentele au pus și mai puternic în evidență justetea și realismul acestei politici care răspunde pe deplin aspirațiilor și năzuințelor poporului român, precum și intereselor generale ale popoarelor dornice să trăiască în pace și securitate, în înțelegere și colaborare.

După cum este știut, România acționează cu perseverență pentru consolidarea în viața internațională, în relațiile dintre state, a unor principii și norme raționale, echitabile, de o mare elevațiune morală, cum sînt respectarea suveranității și independenței naționale, a integrității teritoriale, egalitatea în drepturi, neamestecul în treburile interne, renunțarea la forță și la amenințarea cu forță, avantajul reciproc, în a căror înfăptuire sînt interesate toate popoarele lumii, ele formînd „cheia” asigurării unui cadru optim pentru dezvoltarea fiecărei națiuni, liberă de a-și hotărî de sine stătător destinele.

AGENDA POLITICĂ A SAPTĂMÎNII

Deosebit de activă și de apreciată este, de asemenea, contribuția țării noastre la eforturile întreprinse pentru justa abordare sau soluționare a problemelor ce confruntă astăzi omenirea, pentru instaurarea unui climat de încredere, destindere și securitate în lume, pentru normalizarea raporturilor interstatuale, pentru promovarea largă a cooperării internaționale. În acest sens, este de remarcă activitatea neobosită depusă de conducătorul partidului și statului nostru, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU care, prin numărul și importanța contactelor personale stabilite și întreținute cu conducătorii altor state, prin vizitele făcute și primite în cadrul desfășurării acțiunilor țării pe plan internațional, prin exprimarea cu o claritate și fermitate desăvîrșite a pozițiilor Republicii noastre, prin spiritul de inițiativă manifestat, prin hotărîrea cu care militază pentru împlinirea idealurilor celor mai înaintate ale contemporaneității, și-a atras stimă și prețuire pe toate meridianele globului, sporind, totodată, considerabil prestigiul României în lumea întreagă.

Urmînd altor vizite efectuate de președintele NICOLAE CEAUȘESCU pe continentul asiatic, actuala vizită în Pakistan (prima pe care un șef de stat român o face în această țară), începută sub auspiciu dintre cele mai favorabile, confirmă interesul profund manifestat de România pentru dezvoltarea în continuare a unor relații fructuoase cu statele din Asia.

Atmosfera plină de căldură cu care conducătorii Pakistanului și locuitorii capitalei l-au întâmpinat și înconjurat în primele zile ale vizitei sale pe președintele României socialiste constituie o dovadă elocventă a sentimentelor de stimă și prețuire pe care poporul pakistanez le nutrește față de realizările poporului român, față de conducătorul său.

Decurgînd într-o ambianță cordială, prietenească, vizita președintelui NICOLAE CEAUȘESCU va pune, desigur, o bază și mai trainică relațiilor bilaterale româno-pakistaneze, colaborării reciproce avantajoase dintre cele două țări și popoare, va contribui, totodată, la edificarea păcii și securității în lumea întreagă.

CARNETUL SCRITORULUI

EUGEN BARBU

CA LA ÎNCEPUT...

Primele fotografii ale fotbaliștilor așlați la primele antrenamente și-au făcut apariția în ziare. Decor de iarnă seacă, fără zăpadă de parcă ar fi mîncat-o oile prin cine știe ce văgăuni; cabane, antrenori, medici, scutite colorate, treninguri și ici, colo, cite o minge. Fotul vestește întrecerile viitoare pe care le așteptăm cu nerăbdare pentru că viața fără fotbal este ca nunta fără lăutari, o știm bine cu toții...

Cred că nu fac o indiscreție dacă scriu aici că și la Federația de fotbal se pregătesc unele înnoiri. Fermul președinte, Mircea Angelescu, se arată preocupat într-o convorbire cu noi, de întărirea disciplinei la cluburi, de un plan de perspectivă pe mai mulți ani în vederea clădirii unei noi echipe naționale. Lucrul (mi se părea mie că dîling în cuvintele interlocutorului) ar fi posibil dacă am lucra în paralel la o echipă de juniori tare, să zicem sub

O NOUĂ AFIRMARE PE PLAN INTERNAȚIONAL

Este o realitate de necontestat că anul acesta debutează cu un suflu aparte, de proporții cum neobișnuite în fotbalul nostru — s-o recunoaștem — în ceea ce privește grija cu care este privită „atacarea” perioadei pregătitoare, măsurile pentru buna desfășurare a viitorului sezon.

Recentul curs de perfecționare a antrenorilor, ținut timp de trei zile la București, a fost folosit de către F.R.F. nu numai pentru îmbogățirea unor cunoștințe sau predarea unor elemente de metodică avansată, pentru informarea tehnicienilor asupra unor noutăți din soccerul mondial, ci și pentru O ATENȚIONARE SPECIALĂ ASUPRA MARILOR OBLIGAȚII CARE REVIN ÎN ACEST AN FOTBALULUI NOSTRU ȘI — IMPLICIT — FIECĂRUI ANTRENOR.

Realitatea că avem de-a face cu un start deosebit, în comparație cu cel al altor ani, este reflectată atât de UNELE MĂSURI PE PLAN CENTRAL (cursul la care ne-am referit, apropiata reorganizare a Colegiului central de antrenori, hotărîrea ca antrenorii federali să iasă din sedentarismul muncii de birou, administrative, și să urmărească efectiv, în intervale de cîte două săptămîni desfășurarea antrenamentelor la club etc.), CÎT ȘI DE FERMITATEA DECLARAȚIILOR UNOR ANTRENORI AI ECHIPELOR DE DIVIZIA A ÎN LEGĂTURĂ CU HOTĂRÎREA LOR DE A DA PERIOADEI PREGĂTITOARE TOATĂ PONDERA, TOATĂ BOGATIA DE CONȚINUT NECESARĂ PENTRU OBTINEREA ACELOR ACUMULARI CARE SĂ GARANTEZE UN NIVEL RIDICAT ÎN RETURUL CAMPIONATULUI. În acest sens, ni se par grăitoare, semnificative, atât răspunsurile la ancheta pe care o publică de două zile ziarul „SPORTUL”, în legătură cu felul cum fiecăre echipă se va strădui să-și aducă partea la contribuție la ridicarea calității jocului practicat în campionat, cît și răspunsurile unor antrenori, în paginile de mijloc de azi, ale revistei noastre, legate de tema acumulărilor cu care au plecat de la cursul de perfecționare. Credem însă că este bine să amintim antrenorilor că toate declarațiile lor, toate promisiunile pe care le fac în aceste zile, în ședințe sau în coloanele presei, AU VALOARE NU ÎN SIMPLA LOR EXPRIMARE CI ÎN ACOPERIREA CONCRETĂ, PRACTICĂ ULTERIOARĂ, ÎN MODALITĂȚILE DE EXPRIMARE EFECTIVĂ, ÎN TEREN, A ECHIPELOR PE CARE LE CONDUC, în momentul în care va începe campionatul.

În acest început de an, în care se vorbește atât despre necesitatea îmbunătățirii muncii de instruire și de educație la echipele de club, se abordează — cum este și firesc — cu cel puțin aceeași acuitate și CHESTIUNEA ECHIPEI NAȚIONALE. În cuvîntul de închidere a cursului de săptămîna trecută, președintele F.R.F. a formulat fără echivoc obiectivul competițional numărul 1 al acestuia în 1973: OBTINEREA CALIFICĂRII PENTRU TURNEUL FINAL AL C.M.

Rezultă de aici că pentru reprezentativă de fotbal a țării noastre, acesta este UN AN CU TOTUL EXCEPȚIONAL, ei cerîndu-i-se să realizeze performanța din 1969 cînd s-a calificat pentru „EL MUNDIAL”.

După cum bine se știe, prezența noastră printre cele mai bune 16 echipe din lume, în Mexic, a avut importante repercusiuni pozitive asupra întregii OPTICI A LUMII

FOTBALULUI INTERNAȚIONAL ÎN LEGĂTURĂ CU SOCCERUL ROMÂNESC: numeroase oferte de turnee, facilități pentru perfectarea unor întîlniri cu echipe naționale prestigioase, un plus de prețuire pentru antrenorii români, o mai bună cotare a arbitrilor noștri, cîștigat o pondere în plus al delegațiilor noastre în diverse foruri continentale sau mondiale etc. În atari condiții, apare lîmpede că O REEDITARE A PERFORMANȚEI PREMEXICANE AR FI DE NATURĂ A ADUCE O FERMĂ CONSOLIDARE A PRESTIGIULUI INTERNAȚIONAL AL FOTBALULUI ROMÂNESC, CU AVANTAJELE DE CURGÎND LOGIC — PE PLAN EXTERN, DAR ȘI INTERN — PENTRU ÎNTREAGA ACTIVITATE A ACESTUI SPORT.

În chenarul de mai jos, publicăm lista marilor acțiuni internaționale în care fotbalul nostru este angajat în acest an. După cum se vede, este vorba despre o largă angajare, la echipe reprezentative diverse, la care se adaugă, bineînțeles, și calendarul echipelor de club, în această primăvară, prin continuarea cursei lui Rapid în Cupa Cupelor, iar din toamnă prin intrarea unui nou eșalon de 4-5 echipe în competițiile europene intercluburi.

Elementele condiționale ale unei bune reprezentări internaționale în acest an au fost clar jalonate în aceste zile:

MUNCĂ DE INSTRUIRE TEMELNICĂ, EXIGENTĂ, ÎN CONCORDANȚĂ CU IMPERATIVELE SEVERE ȘI ABSOLUTE ALE FOTBALULUI INTERNAȚIONAL DE MARE PERFORMANȚĂ, ALE AȘA-NUMITULUI „FOTBAL TOTAL”; DESFĂȘURAREA UNUI PROCES EDUCACIONAL PERMANENT ȘI PROFUND, INTRANSIGENȚĂ FAȚĂ DE ABATERILE DE ORICE FEL DE LA REGIMUL DE VIAȚĂ ȘI ANTRENAMENT ÎMPUS DE OBIECTIVELE MAJORE PE CARE

ȘI LE-A FINAT FOTBALUL NOSTRU;

ACTIVITATE, LA CLUB, ÎN CONCORDANȚĂ CU INTERESELE GENERALE ALE FOTBALULUI, ÎN AȘA FEL ÎNCÎT INSTRUIREA ÎN CADRUL ECHIPEI SĂ FIE ELEMENTUL PRIM PE CARE SĂ SE BAZEZE SELECTIA ÎN LOTURI;

COLABORARE STRÎNSĂ ȘI SINCERĂ ÎNTRE TEHNICIENII ECHIPELOR DE DIVIZIA A, PRINCIPALUL FURNIZOARE ALE ECHIPELOR NAȚIONALE, ȘI COLECTIVILE DE TEHNICIENI RESTRINSE, DIRECT RĂSPUNZĂTOARE DE UN LOT SAU ALTUL;

LA ECHIPELE NAȚIONALE, SPIRIT NOVATOR, CURAJ ÎN ACȚIUNE, FERMITATE ȘI HOTĂRÎRE, STRĂDANIE DE A ÎNFRÎNGE CONSERVATORISMUL ȘI UNELE „FETIȘURI”.

În toată această acțiune amplă, plină de răspundere, care angajează nu numai fotbalul ci — prin largă audiență a acestui sport, prin marea sa priză la „marcele publice” — și întreaga noastră mișcare sportivă, se cuvin menționate și ROLUL, RESPONSABILITATEA BIROULUI FEDERAL. Acest organ de conducere al F.R.F., alcătuit din personalități de prestigiu ale fotbalului nostru, oameni cu multă experiență în acest sport, trebuie să acorde UN PLUS DE ATENȚIE PROBLEMELOR COMPLEXE ALE REPREZENTĂRII INTERNAȚIONALE, îndrumînd și controlînd îndeaproape pregătirile tuturor, intervenînd energic, cu competență și autoritatea pe care i-o conferă compoziția sa, pentru remedierea la timp a defecțiunilor ce ar putea interveni.

O asemenea acțiune comună, la toate nivelele, poate duce la atingerea obiectivelor propuse, poate face din anul 1973 UN AN AL UNOR NOI AFIRMĂRI ALE FOTBALULUI NOSTRU pe planul competițional internațional.

Radu URZICEANU

CALENDARUL INTERNAȚIONAL PE 1973 AL FOTBALULUI ROMÂNESC

- REPRESENTATIVĂ A
- 18.IV — Moscova: U.R.S.S. — România (amical)
- 6.V — Tirana: Albania — România (prel. C. M.)
- 27.V — București: România — R. D. Germană (prel. C. M.)
- 26.IX — Berlin: R. D. Germană — România (prel. C. M.)
- 14.X — București: România — Finlanda (prel. C. M.)
- 7.XI — Sofia: Bulgaria — România (amical)

F. R. F. se află în posesia unei propuneri a forului turc pentru un joc amical România — Turcia la București, la 21 sau 28 martie. În cadrul pregătirilor pentru noul sezon lotul urmează să întreprindă un turneu de 3-4 întîlniri în Spania, în intervalul 1-16 februarie.

- REPRESENTATIVĂ DE TINERET (23 ani)
- 19.IV — Odesa: U.R.S.S. — România (amical)
- 6.V — București: România — Albania (prel. camp. Europei)
- 26.V — Leipzig: R. D. Germană — România (prel. camp. Europei)
- 21.VII — Skopje: Iugoslavia — România (Cupa Balcanică)
- 13.VII — Skopje: Grecia — România (Cupa Balcanică)
- 25.IX — București: România — R. D. Germană (prel. camp. Europei)
- 7.XI — București: România — Bulgaria (amical)

În proiect, un joc cu Polonia (amical), a cărui dată nu este încă fixată.

- SELECȚIONATA DE TINERET (21 ani)
- 26.V — R. D. Germană — România, în R. D. Germană (amical)
- 25.IX — România — R. D. Germană, în România (amical)

În cadrul pregătirilor, lotul va participa la turneul internațional de la Viareggio (23.II — 3.III).

- REPRESENTATIVĂ DE JUNIORI
- 18.III — Atena: Grecia — România (prel. Turneului U.E.F.A.)
- 1.IV — București: România — Grecia (prel. Turneului U.E.F.A.)
- 15.IV — Belgrad: Iugoslavia — România (prel. Turneului U.E.F.A.)

În proiect: un joc amical cu Polonia în octombrie (dată nefixată). În caz de calificare, echipa va participa la faza finală a Turneului U.E.F.A. (în Italia, 3.IV — 9.VI).

Pentru pregătire, lotul va face o deplasare în Turcia, între 12 și 19 februarie, apoi va participa la un turneu internațional la Ashabad, în U.R.S.S. (25.II — 5.III).

conducerea lui Traian Ionescu, a uneia de tineret (19—23 ani) care în trei ani s-a devină de fapt noua națională, sub conducerea, să zicem iară, a lui Teacă, în timp ce la naționala actuală ar veni un antrenor autoritar care să refacă acest lot care a com increment și căruia i-a com trecut vremea, nu în totalitate, evident, sub conducerea, să zicem iară, a lui Valentin Stănescu...

Cele trei nume sînt cunoscute și ele reprezintă de fapt siguranța că viitoarea muncă va fi făcută cu asprime, mă refer la munca cu cei angajați sub culorile naționalei. Aici ar mai fi un lucru de discutat: pregătirea celor intrați în vederile selecționarilor, la cluburi.

În acest sens se discută despre niște stimulente pentru cei ce vor avea onoarea să reprezinte culorile țării noastre în meciurile internaționale, precum și a celor ce îi pregătesc, în speță, antrenorii. Este o măsură binevenită, credem noi, o măsură care corespunde intereselor tuturor pentru că se face din unsprezecele național, ceea ce trebuia să fie de mult, lotul cel mai însemnat de jucători, și cînd spun asta mă gîndesc la mijloacele de selecție ce nu trebuie afectate de simpatii personale, de interese de grup, ci de cel mai bun criteriu: cel al formei la ceasul selecției și nu de cel al numelui sau al reputației.

În acest sens sînt anunțate și unele sancțiuni. Președintele Federației de fotbal a spus la o recentă conferință cu antrenorii sosiți la reîncălirea anuală că vor fi sacrificați chiar jucători cu faimă dacă aceștia nu vor duce o viață sportivă, dacă nu se vor încadra în normele de conduită cerute de calitatea pe care o au. Cred că se

face bine procedîndu-se așa, pentru că nîcieri în lume jucătorul mare nu este iertat dacă nu respectă condițiile unui contract care cel mai ades conține destule paragrafe drastice.

Prea mulți jucători buni s-au pierdut la noi ca să nu ne gîndim să ni-i apărăm de tentațiile unei vieți ușoare care duce fără scăpare la dezastru, ca să mai fim sentimentali și să iertăm pe cei ce ar fi dornici s-o ia pe urma unui Varga, de pildă...

Dar pentru respectarea cerințelor acestora ce mi se par firești trebuie renunțat la cocoloșirile, care mai există în unele locuri. În special în orașele de provincie, vedetele „respectivelor localități” sînt adulate în așa hal încît li se trece orice cu vederea. Nu sînt de părere că jucătorul bun nu trebuie respectat și iubit, dimpotrivă, dar și aici există o măsură în lucruri. Invitația la libații nesfîrșite, la petreceri familiale atît de dăunătoare, la cheful scăzute prin locuri ascunse, iată lucrul cel mai rău, pentru un sportiv de performanță. Trebuie spus răspicat că marea carieră a unui Pele sau a unui Müller, ca să nu mai vorbim de Beckenbauer nu s-a clădit pe venitul în zori cu lăutari. Se știe că timp de 10—15 ani acești oameni au fost sacrificați de la o viață de plăceri, și asta și-au impus-o singuri. Pele nu bea lapte pentru că cineva îi pune pistolul în piept, ci dintr-o adîncă convingere că așa trebuie să facă un sportiv care se respectă.

Așadar, adio dragii mei amici, trebuie să asudăm întii...

„PETROLUL DIN ANII '58—'65, O ADEVĂRATĂ FAMILIE!“

FRONEA

L-am întâlnit recent, la Ploiești, pe Alexandru Fronea, unul dintre cei „11 magnifici“ ai Petrolului, din epoca sa de glorie. Era într-o seară geroasă, din preajma Anului nou. Am discutat, mai întâi, cu el banalități, strecurându-ne printre oameni grăbiți, preocupăți de cumpărături. Și am ajuns, la un moment dat, aproape fără să știm cînd, în fața unui bloc frumos din inima orașului, luminat feeric, de sărbători.

— Aici locuiesc, a spus simplu Fronea. Blocul acesta adăpostește în el o parte din marea familie a Petrolului. Uite, sus, acolo, stă Marosi, dincolo Florea, la fereastra aceea, Dinuță. Pînă acum cîva timp, aici a stat și antrenorul Cernănușu, iar cu ani în urmă, Costică Tabarcea...

„Cîteva minute mai tîrziu, în ambianța plăcută a unui cămin frumos gospodărit. Discuția noastră continuă, reconstituind, cu amintirea datelor, a faptelor și cu mărturia prețioasă a unor imagini, înscrise pe file de album, itinerarul unei biografii sportive, care începe a se derula în urmă cu mai bine de un secol de veac.

„Bucureștean la origine, Alexandru Fronea debutează, la vîrsta de 15 ani într-o echipă de seniori, de categorie orășenească, Silvicultura. În 1950, antrenorul A. Botescu îi oferă șansa primei promovări pe o treaptă superioară a fotbalului: Joacă astfel trei ani la Metalul, după care se stabilește la Sinaia pînă în 1957, cînd Ilie Oană — acest mare pescuitor de perle în apele anonime ale campionatului — l-a văzut evoluind într-o finală inter-regională, l-a cîntărit bine talentul și l-a adus imediat la Ploiești, titularizîndu-l, fără nici o rezervă, în prima echipă a Petrolului, care doi ani consecutiv, în 1958 și 1959, cîștigă titlul de campioană a țării. Vă mai amintiți „11-le“ de bază de atunci al formației ploieștene? Sfetcu — Pabonțu, Marinescu, Topșa — Fronea, Neacșu, — Zaharia, Tabarcea, Dridca, Gh. Dumitrescu, Bădulescu.

În 1958 Fronea urcă și treptele de onoare ale naționalei. Bilanțul general al selecționărilor în echipele reprezentative ale țării: 20 (de 14 ori la tineret, de 5 ori la B și o dată la A). A urmat apoi altă năume roasă, satisfacții sportive: victorii internaționale în competiții europene de club; cucerirea Cupei României în 1963; turnee peste hotare pline de reușite, de medii și de învățăminte; un nou titlu de campion cîștigat cu Petrolul în 1965, ultimul am competițional în prima divizie a unuiu dintre cei mai fermi și mai tenace apărători, pe care i-a avut echipa ploieșteană, Alexandru Fronea.

— După cum se vede te-ai bucurat de o ascensiune sportivă spectaculoasă, o afirmare rapidă și o activitate densă, bogată în realizări și în... amintiri. Care dintre acestea din urmă ți se par, acum, după scurgerea anilor, cele mai semnificative?

Fronea nu disimulează deloc dificultatea momentului și a alegerii. O clipă stă pe gînduri, după care înce-

pe cu o vibrație în glas, care ascunde și puțină emoție:

„...1958. Primul meu turneu peste graniță. Egipt și Orientul Apropiat. La Damasc, jucăm cu echipa armatei siriene. În finalul întîlnirii, faultez fără intenție, un atacant advers; acesta îmi dă o palmă de vîd stele verzi, cu îi întind mîna prietenește, publicul rămîne înmămurit și apoi, aplaudă... 1959. Meci în cupa campionilor europeni la Viena, cu Wiener Sport Club. Arbitru, celebrul Lo Bello, bine dispus, fredona pe teren cîntecete italiene. Nouă ne mergea jocul și stimulul de exemplul lui Lo Bello, am început să cînt și eu șlagărul, pe atunci la modă, „Marina“. Concurența mea l-a deranjat se pare pe italian și după două avertismente, m-am liniștit ca să evit o eliminare. În final reușim un excelent 0-0, pe care numai Real Madrid îl mai obținuse la Viena! ...1961, iarna. O lună în Indonezia, La Djakarta, întîlnim, pe o căldură de 50 de grade, o selecționată locală. La pauză scorul ne era, nefavorabil: 0-3. În repriza a doua învingem și căldura și adversarii, ne întrecem pe noi înșine și cîștigăm cu 5-3! Publicul ne duce pe brațe, în triumf... 1962, Belgrad. Jucăm ca sparring... parteneri ai naționalei iugoslave. Evoluția noastră este entuziasmantă, conducem pînă în final cu 1-0 și sîntem egalați, în ultimul minut de joc, printr-un gol nereglamentar, după ce Mitică Munteanu îl dribla-se de cîteva ori pe Sekularat, aproape de linia porții proprii... 1964. Plecăm spre Lymir, în ajunul partidei cu Götzepe. Ajungem la destinație către ziuă, călătorind toată noaptea: dormim vreo trei ore, facem în dimineața meciului un antrenament și după amiază cîștigăm cu 1-0 în fața a peste 70.000 de spectatori, dezamăgiți și fermecați în același timp...”

— Se spune că echipa mare a Petrolului a avut un secret al ei, care a propulsat-o spre culmea performanței. Este adevărat?

— Da. Și „secretul“ acesta s-a numit, UNITATEA MORALĂ, fără fisuri, dintre jucători, prietenia adevărată. La Petrolul toți alcătuiau o familie. Jucam din pasiune și cu plăcere. Personal, am avut, ca jucător, multe și tentante oferte de la alte echipe. Le-am refuzat însă pe toate, dintr-un simțămînt de fidelitate față de un colectiv care mi-a stimulată sentimentul major al utilității și conștiința valorii proprii.

Abandonînd activitatea competițională, în 1967, Fronea a devenit antrenor. Pe itinerarul noii sale profesii s-au înscris mai întîi, echipe ca Vagonul și Prahova Ploiești. Din decembrie anul trecut, Fronea a revenit — ca antrenor, în funcția de șef al centrului de copii și juniori — la Petrolul. A revenit, de fapt, în sinul familiei care l-a consacrat ca jucător. A revenit pentru a lucra, alături de foștii săi coechipieri, Marosi, Pabonțu și Gh. Dumitrescu, la făurirea Petrolului de mine, așa cum l-au cunoscut ei cu 10-15 ani în urmă.

Mihai IONESCU

„LA RAPID, AM MULTE GÎNDURI! CÎTE VOI REALIZA?“

N.N. Am ales acest subiect pentru el, jucătorul care vine, și pentru Metalul București, de unde a plecat, echipa care și-a făcut un crez în a ridica jucători pentru prima noastră divizie.

Din pleiada de tineri fotbaliști care și-au luat zborul spre Divizia A, de acolo, din Pantelimon, pentru „intimitățile“ de azi l-am ales pe Mircea Savu. Am avut în față o lungă listă de nume: Roman, Ghiță, Marin Olteanu, Emil Dumitru, Naom, Gabriel Sandu, Troi, Gabriel Stan, Mircea Savu, Bucaru, Mateescu... Toate nume de foști sau actuali divizionari A. Toate nume de tineri care s-au ridicat din cartierul de tradiție fotbalistică, au trecut prin filiera Metalului București și au poposit în cele din urmă la Dinamo, S.C. Bacău, Jiul, Rapid, Petrolul, F.C. Argeș, C.S.M. Reșița. Dintre toate aceste nume l-am ales pe Mircea Savu, jucătorul care într-o zi a traversat Bucureștiul și a poposit, printr-un transfer spectaculos și mult discutat, pe gazonul din Ghencea, la Steaua lui Voinescu și Toma, Onisie și Bone, Constantin și Alexandrescu, și atîtea altele... stele ale fotbalului românesc. Atunci, la 19 august 1971, cînd s-a făcut acest transfer, lumea fotbalului a crezut că la Steaua a apărut o... nouă stea. Dar ea n-avea să strălucească. De ce? Vom vedea...

— Despre Mircea Savu părerile multor oameni din fotbal sînt contradictorii. Pe cînd jucați la Metalul, pentru mulți era un talent de mare viitor. Ai cunoscut și o promovare rapidă, la Steaua. Dar a urmat o subită despărțire, prin schimbul cu Rapid. În Giulești, primele evoluții au promis mult. Ce crezi că va urma în această evoluție atît de curioasă?

— Ce vă pot spune eu? Știu doar că iubesc fotbalul, că la Metalul, în acea excepțională ambianță, unde Leon Lazăr și Paul Popescu nu

mi-au fost doar simpli antrenori, ci, dacă vreți, părinți apropiați, am găsit mediul formării mele ca jucător și chiar al afirmării. Cu Metalul am obținut cîteva rezultate ce au deschis ochii specialiștilor spre echipa noastră. Și încet, încet, băieții își luau zborul spre formații cu nume sonore. Era meritul lor și al antrenorilor care ne-au format. În ce mă privește, n-am bătut la poarta nimănui. Mi s-a propus un transfer la Steaua și nu l-am refuzat, așa cum nimeni

Mircea SAVU

n-ar fi refuzat să ajungă în primul eșalon al fotbalului în țara sa, mai ales la 19 ani, cîți aveam atunci. Începusem să visez și cele șase luni de carantină mi se păreau un car de ani. Am avut parte și de cîteva deplasări care m-au uluit prin ineditul lor: Malta, apoi saltul peste ocean, în Peru și Brazilia lui Pele. Dar la

Steaua, totuși, n-aveam să mă împlinesc. Nici azi nu știu de ce. Mă întrebam de ce am fost chemat, ca apoi, să mă întreb de ce s-a hotărît atît de brusc despărțirea. La Steaua n-am jucat nici prost, nici bine, pentru că, n-am jucat deloc. Un singur meci de cupă, cu Politehnica Timișoara, înseamnă mai nimic.

— În biografia fotbalistică a lui Mircea Savu sînt înscrise trei echipe: 1964 (la 12 ani) — Metalul București; august 1971 — Steaua; august 1972 — Rapid. Deci nu e vorba de o pasăre călătoare. Crezi în afirmarea ta la echipa feroviară?

— Fără doar și poate. La 3 iunie am împlinit 20 de ani. E timpul să dau ceva fotbalului, spre satisfacția oamenilor care au crezut în mine, mai ales a celor dragi din Pantelimon, cărora li se adaugă acum cei din Giulești. Deși Rapidul are mulți mijlocași, sper să nu fac tușa. În toamnă am jucat 11 meciuri și patru în „Cupa cupelor“. La Rapid am fost primit cu căldură și totul va depinde de mine.

Savu e un jucător de perspectivă, fără îndolală. E o fire retrasă și mutațiile de la o echipă la alta și-ar cam pus amprenta pe evoluția sa. Acum, după cum ne spunea și Bazil Marian, el a căpătat încredere în forțele sale, a muncit mult și a intrat în prima echipă. Are suficiente calități tehnico-tactice ca să se conteteze pe el.

— Care sînt proiectele lui Mircea Savu?

— Să devin titular la Rapid, să-l conving pe antrenorul Drăgușin că sînt bun și pentru echipa națională de tineret „sub 23 de ani“, nu numai pentru lotul „sub 21“, să cîștigăm din nou Cupa României și să trecem de turul III în Cupa cupelor.

Apoi Mircea Savu n-a mai spus nimic. Fire retrasă, mereu cumpătat, el s-a mulțumit doar să zîmbească auzind de aprecierea lui Bazil Marian. Era mulțumit de cele aflate și de-acum gîndurile lui zburau departe. Să vedem unde se vor opri.

Constantin ALEXE

„ÎNȚILNIREA CU PARASCHIVA A FOST PENTRU MINE O REVELAȚIE ȘOC!“

NAIDIN

Jiul avea un meci greu, în ziua aceea, pe terenul său de la pbaiele Paringului înzăpezit. Titus Ozon, atunci antrenor al formației minerilor din Petroșani, nu-și putea masca îngrijorarea. Credea însă în victoria echipei pe care o pregătea. „Pentru a cîștiga azi va trebui să atacăm fără pic de răgaz tot timpul. Ei au o apărare foarte bună, masivă. Dar am și eu un atacant cu o detentă excelentă. Numai de-ar plasa măcar o dată lovitura lui de cap precisă!“

Naidin, extrema stînga a Jiului — despre el fiind vorba — n-a marcat, în acel meci extrem de dificil. Golul victoriei minerilor a căzut tîrziu, spre finalul partidei, și a fost, în mare măsură, rodul unei sărituri-surpriza a lui Naidin, urmată de o pasă precisă, cu capul, spre mijlocul careului advers, de unde unul din coechipieri a reluat imparable în plasă. Ozon avusese dreptate. Extrema lui stînga reușise execuția sa preferată...

Cu doi ani în urmă, într-un retur de campionat infernal pentru subsolul clasamentului, unde se zbăteau „pe viață și pe moarte“ Progresul, Jiul, C.F.R. Cluj, Petrolul, purtătorul tricoului cu nr. 11 din echipa minerilor petroșeneni a străbătut cel mai fructuos drum al său sub culorile Jiului. Naidin a marcat atunci, meci de meci, goluri vitale pentru formația sa; goluri care au pus frînă rostogolirii Jiului spre abisul retrogradării. La sfîrșitul aceluia campionat, Naidin a trăit momente de mare satisfacție, de mulțumire pe care numai conștiința datoriei împlinite ți le oferă. Fără să uite însă o clipă că realizările lui au fost în fond efectul strădaniilor întregii echipe, al forței și abnegației tuturor coechipierilor.

Alexandru Naidin, acum unul dintre „bătrîni“ Jiului, s-a născut la Jimbolia (13.IV.1946) unde a și făcut primii pași în fotbal. A trecut apoi la juniorii C.F.R.-ului din Timișoara. După care, a avut loc, la Tg. Jiu, „întîlnirea“ cu omul căruia, toată viața mea, îi voi purta stima, respectul și întreaga mea recunoștință: Tudor Paraschiva. Credeam, pînă atunci, că știu și eu cîte ceva din ale fotbalului. La primele antrenamente cu Paraschiva am avut însă o revelație-șoc. Mi-am dat seama că nu știu mai nimic. La 19 ani am început să învăț fotbal cu un om și profesor adevărat care-i cunoștea absolut toate secretele. Dar, Tudor Paraschiva...

Și Naidin, din care fostul mare jucător al Jiului voia să facă o extremă percutantă, a părăsit orașul Coloanei fără de sfîrșit a lui Brăncuși, plecînd la Anina. Acolo l-au descoperit cei de la Jiul Petroșani, unde s-a transferat cu ambițiile sale bine camuflate, căutînd să se impună — nu spectaculos ca Măteescu, Roșnai, Szabados, „tinerii furioși“ de azi al Jiului — ci prin modestie, seriozitate, tenacitate, muncă, randament constant bun.

Vara lui '72 a adus la cîrma echipei din Valea Jiului un nou antrenor. Intr-una din zilele premergătoare campionatului, la un meci amical de verificare, Ștefan Coidum a început să pronunțe formația. „Vor începe jocul: Gabriel Ion — Georgescu, Tonca, Stoker, Naidin...“ Toți jucătorii au rămas surprinși. Unul singur aștepta oarecum pregătit această hotărîre a antrenorului: Naidin. „Jucăm un meci de pregătire la Craiova, cu Universitatea pe care o antrena nea Fane Coidum. Atunci mi-a zis că dacă o să mai vină vreodată antrenor la Jiul, pe mine mă

pune să joc fundaș. Am crezut că glumesc...”

Coidum n-a glumit. Și Naidin a început campionatul 1972/1973 cu tricoul nr. 4. Aseculător, la fel de muncitor, încrezător că va coresponde. Dar, de pe la jumătatea turului, după un meci mai slab făcut, poziția lui de titular a început să se clatine. Onuțan, puștiul provenit din naționala de juniori a anului 1972, i-a aruncat... mînușă. Naidin, s-a aplecat și a ridicat-o bărbătește: „Onuțan e un jucător talentat. Sigur că nu-mi va fi ușor în duelul cu el. Dar avem amîndoi aceleași șanse. El — vigoarea și ambiția celor 19 ani, eu — experiența și tenacitatea care m-au ajutat în atîtea alte ocazii. Va fi o concurență loială pe care antrenorul nostru o va arbitra, sînt sigur de asta, cu exactitatea și corectitudinea lui dintotdeauna...”

Cine va cîștiga pînă la urmă? Răspunsul ni l-a oferit tot blondul atacant-apărător al echipei din Petroșani: „Jiul“.

Laurențiu DUMITRESCU

START ÎN PREGĂTIREA NOULUI SEZON!

Vacanța fotbalistilor a luat sfârșit. De câteva zile terenurile au prins din nou viață. Jucătorii echipelor — divizionare A sau B — și-au început pregătirile pentru sezonul de primăvară, urmăriți cu grijă de pe tușă de conducători și cu simpatie de numeroși suporterii, bucușori că se reîntinlesc cu echipele lor și cu fotbalul.

Începe așadar, o nouă perioadă de muncă intensă, importantă, pentru că acum se pune baza comportării din returul campionatului. De aceea este necesar să se acorde cea mai mare atenție calității antrenamentului, volumului și intensității, acumulării la toți factorii care duc la cea mai bună formă sportivă. Printr-o pregătire optimă se asigură progrese în jocul echipelor, o valoare ridicată a campionatului și o bază solidă activității reprezentative, pe care în acest an le așteptăm confruntări dificile în preliminariile campionatului mondial și european (de tineret).

Disciplina, seriozitatea, conștiințiozitatea și dăruirea din partea jucătorilor, exigența și fermitatea din partea antrenorilor, sint atribute indispensabile în această perioadă de pregătire. Să nădăjduim că așa va fi!

Disciplina, seriozitatea, conștiințiozitatea și dăruirea din partea jucătorilor, exigența și fermitatea din partea antrenorilor, sint atribute indispensabile în această perioadă de pregătire. Să nădăjduim că așa va fi!

Giuleștenii urcă azi pe Cioplea...

Muni, a fost o zi încărcată pentru jucătorii Rapidului. Dimineața a avut loc ședința de analiză a comportării echipei în prima parte a campionatului 1972/1973, în care au fost evidențiate și dezbătute cauzele startului extrem de slab în campionat, arătându-se, în același timp, ceea ce trebuie făcut pentru ca echipa să debuteze în viitorul sezon cu toate motoarele din plin.

După ședință a urmat al treilea antrenament al anului, în sala de sub tribuna a II-a a stadionului Giulești. Au absentat motivat: Neagu (internat în spital), Răducanu, Pop și Angelescu, gripați.

Timp de zece minute, Dumitriu II și III, Boc, Grigoraș și ceilalți jucători au efectuat încălzirea de rigoare după care s-a trecut la o partidă de... baschet arbitrată de Gh. Năsturescu. Alcătuirea din jucători mult mai înalți echipa lui Boc, Grigoraș, Năsturescu, Petreanu, s-a dovedit mult mai eficientă decât cea dirijată sub panou de Dumitriu II. Dar nimeni n-a ținut evidența, coșurilor, așa că buna dispoziție nu i-a părăsit nici un moment pe Codreanu, Marin Stelian, Mușat, Naom, Dumitriu III, Savu, Ștefan etc.

Deocamdată — ne-a spus antrenorul Bazil Marian — efectuăm, în sală,

antrenamente ușoare, de readaptare a organismului la efort. Miercuri, ne deplasăm însă la Predeal. Acolo, pe Cioplea, vom căuta să umplem toate rezervoarele de forță ale echipei pentru sezonul foarte greu care ne așteaptă. Treptat, treptat

vom apăsa pe pedala pregătirii — vom face și câte două antrenamente pe zi — în așa fel încât la primul meci din sferurile de finală ale Cupei cupelor, echipa să se afle la nivelul posibilităților ei maxime.

Secvență — cu Mușat, Boc, Codreanu și Năsturescu în prim plan — de la al treilea antrenament din acest an al Rapidului care a avut loc, luni, în sala Giulești

Foto: Th. MACARSCHI

Craiovenii „au plecat la drum” cu gindul la locul trei!

Pentru studenții craioveni, vacanța fotbalistică s-a încheiat luni. S-au întors toți de pe la rude, din localități unde au făcut sărbătorile de iarnă și în ziua de 8 ianuarie, conform planului stabilit de antrenorul Constantin Cernăianu și preparatorul fizic Constantin Oke, jucătorii s-au prezentat la controlul medical, sub supravegherea dr. Vasile Prinelescu. Probleme deosebite privind starea sănătății n-au fost. Patru dintre jucători, resimțind în aceste zile doar efectele băilor termale de la Herculane, E vorba de Marcu, Taralungă, Niță și Bălan. Obolenco a primit aviz favorabil pentru reluarea pregătirii, dar el va avea un regim special. Trebuie multă atenție și nici o grabă. Mai sint două luni pînă la începerea returului.

După ce toți jucătorii au trecut „testul medical”, au fost reluate și antrenamentele. Seopul primelor ședințe, după cum ne spunea prof. C. Cer-

naianu, este readaptarea organismului la efort. La Craiova, în sală sau afară, se vor pune bazele unei pregătiri ale cărei intensitate și volum vor atinge cotele maxime la finele intervalului petrecut la Herculane, unde jucătorii își vor petrece ultima parte a vacanței studențești. Pentru echipa craioveană, perioada de pregătire fizică se va încheia, la 28 ianuarie, la Herculane, dar ea ridică probleme deosebite, pentru că antrenorii trebuie să aibă în vedere că la înapoiere urmează sesiunea de examene și deci „bateriile cu încălzirea fizică” trebuie umplute la maximum.

Următoarea etapă de pregătire a Universității este 1-11 februarie, care va cuprinde antrenamente și jocurile de verificare. Studenții și-au propus să înfrângă pe Metalul Drobeta Tr. Severin (4 februarie), Electroputere Craiova (7 februarie) și Minerul Motru (11 februarie). După aceea,

între 12 și 19 februarie, Universitatea Craiova are prevăzut un turneu în Liban, unde urmează să susțină trei sau patru meciuri amicale.

Dar pînă atunci mai e. Să revenim la prezent. Lotul convocat luni cuprinde 22 de jucători. „Doi fotbalisti pe un post, principiul meu”, ne spune C. Cernăianu. Avind o asemenea concurență, cu siguranță, nimeni nu se va sustrage de la efort, de la antrenamentele pe care le vom face. Și vor fi antrenamente tari, nu numai eum cer indicațiile federației, dar și cum le dorim noi. Sintem convinși că doar print-o pregătire corespunzătoare, planurile noastre vor avea șansa de izbândă. Cu ne-am zis, Steaua și Dinamo se vor clasa pe primele două locuri. Dar pe 3? Locul 3 și-l vor disputa, după părerea mea, Universitatea Craiova, Rapid, S.C. Bacău, Petrolul și Jiul.

Constantin ALEXE

La telefon, Ștefan Onisie

— Alo! Clubul Universitatea Cluj?

După răspunsul de rigoare îl salutăm pe antrenorul Ștefan Onisie. De câteva secunde vocea de bariton a tehnicianului universitarilor clujeni se aude în receptor. Atacă prima întrebare:

— Echipa și-a reluat pregătirile?

— În zilele de 5 și 6 ianuarie am avut programat controlul medical. Luni 8 ianuarie ne-am reunit și am efectuat primul antrenament. Pînă la 15 ianuarie vom rămîne în localitate. În toată această perioadă vom susține cîte două ședințe de pregătire pe zi.

— Dar după 15 ianuarie?

— Am stabilit, de comun acord cu secția de fotbal, să ne deplasăm într-o sta-

țiune montană. Am ales Predealul, stațiune care corespunde pe deplin intențiilor noastre din perioada pregătitoare. La Predeal, rămînem pînă la 27 ianuarie după care ne vom întoarce la Cluj, îndreptîndu-ne atenția în două direcții: pregătirea sportivă, și de învățămînt. Intrucît majoritatea jucătorilor au sesiune de examene. Sigur că va fi o perioadă ceva mai dificilă dar pe care sperăm s-o trecem cu succes, pe ambele planuri.

— Ce mai aveți în perspectivă?

— Am primit pe adresa clubului o invitație de cîteva jocuri în Israel. Sperăm să-l dăm curs. Ar urma să efectuăm acest turneu în a doua jumătate a

lunii februarie. Dar, pînă atunci vom susține mai multe jocuri de verificare și omogenizare la Cluj sau în împrejurimi.

— Noutăți în lotul echipei?

— Nu. Deocamdată ne bazăm numai pe vechiul lot de jucători. Intenționez doar să promovez trei jucători de la echipa de tineret.

— Anticipări pentru retur?

— Un singur lucru. Chiar dacă rezultatele mă vor contrazice sper că Universitatea să practice cel mai spectaculos fotbal din campionat.

— Succes și vă mulțumim!

Gh. N.

CE FACEM CU TERENURILE ?...

La ora actuală, continutul și structura programului de antrenament nu prea pun probleme deosebite în privința spațiilor necesare desfășurării unei activități destinate instruirii pe plan general a jucătorilor.

De aceea poate un subiect de discuție ca acesta, privind terenurile de fotbal — terenurile propriu-zise de antrenament specific și joc, ar părea, mai ales acum cînd iarna este în plin „exercițiu al funcțiunii”, puțin cam devreme abordat, după unii.

Realitatea însă, ca și experiența anilor precedenți, ne îndeamnă să credem că ceea ce astăzi sintem tentați a considera o grabă mai puțin întemeiată, nu peste mult timp să apară, în lumina adevărului, ca prea tirziu și inoperant. Acum, soluțiile la îndemina echipelor, în privința acoperirii nevoilor de spațiu, sint evidente mai simple. O sală de forță, un loc bine bătătorit pe zăpadă într-o regiune de munte sau un colț de stadion, fără mari pretenții ca dimensiuni și nivelment, se dovedesc sufici-

ente pentru exercițiile de gimnastică, alergări sau miute. Cînd însă, va veni și rîndul pregătirii specifice sau a jocurilor de verificare, de abia atunci toți cei ce, conștient aproape, au devenit datori unui elementar spirit de prevedere vor încerca din mers și cu mai puține șanse de succes să rezolve o problemă dintre cele mai importante care țin de baza materială a instruirii. Terenurile vor intra atunci în acțiune. Dar nu ca un cadru adecvat, la dispoziția activității de pregătire, ci ca o cauză a nerealizării unor sarcini obligatorii ale instruirii.

Și spunînd acest lucru ne vin în minte acum, secvențe din nelipsitul repertoriu al „greutăților obiective”, invocate la început de sezon competițional, de antrenorii divizionari cu prilejul tradiționalelor lor confesțiuni pe țară: „n-avem unde să ne antrenăm!”, „am intrat în etapa precompetițională și continuăm să ne pregătim pe alei, prin parcuri, pe locuri înguste și improprii execuțiilor tehnico-tactice”; „în cîrînd începe campionatul și ne vom simți ca și în deplasare, pe propriul nostru teren, unde de fapt nu am efectuat nici o ședință de antrenament”...

An de an, unii și-au făcut — cu concursul lipsei de prevedere și al lipsei de simț gospodăresc al conducătorilor de cluburi — un fel de „plopumă” pentru justifierea nerealizării pe planul performanței. Și asta în detrimentul fotbalului. Cînd mult mai simplu și mai avantajos, din toate punctele de vedere, ar fi ca, încă de pe acum — dacă acest lucru nu s-a făcut chiar imediat după încheierea turului — să se treacă la amenajarea sau reamenajarea unor spații simple de antrenament cu zgură, la dimensiunile regulamentare de joc. Concomitent cu aceasta, întreținerea terenurilor gazonate (aplicarea îngrășămintelor organice și minerale, înlocuirea suprafețelor deteriorate, compresarea) trebuie asigurată, în funcție de condițiile atmosferice, folosindu-se la maximum și cele mai mici perioade de timp favorabile. Obiceiul u-nora de a rezolva problema terenului de antrenament prin deplasarea în regiuni cu climă mai blîndă, în țară sau peste hotare, nu poate avea decît un caracter paleativ. De aceea, lucrurile se impun a fi privite puțin și în perspectivă, iar măsurile trebuie să vizeze nu simple soluții de moment.

PRIM PLAN

Marius BRETAN

Cu ani în urmă, Marius a fost o speranță la „U” Cluj. El știa să mîngîie mingea cu o ușurință extraordinară, de parcă ar fi fost crescut la școala vechilor maeștri vienezzi. Și totuși, Marius Bretan n-a prea reușit să găsească loc în „11”-le șepcilor roșii. El n-a izbutit să ciștige unele dueluri decisive cu oponentii săi direcți. Între frumusețea gestului său de tehnician rafinat și rigoarea nu prea clasică a lui Anca, antrenorii au preferat arma mai sigură a acestuia din urmă.

Marius Bretan s-a retras sfios, ca întotdeauna, el nefiind partizanul contestațiilor. Așa a ajuns fotbalistul cel timid la echipa mai modestă a C.F.R.-ului, care încerca să adune un „11” fără prea multe criterii de exigență.

La C.F.R., inginerul Marius Bretan a continuat să joace în stilul său fermecător, despre care s-a spus de atîtea ori că e lipsit de eficacitate. El a continuat să paseze cu eleganță și să reprimească mingea în urma unor deplasări subtile, a cărora eficacitate nu era întotdeauna vizibilă ochiului grăbit al spectatului obședat de rezultat.

La C.F.R., Marius Bretan a urcat cu mult curaj panta Calvarului. În tot acest efort, ale cărui proporții se evaluează abia acum, cînd C.F.R.-ul a juns la liman, Marius a păstrat o consecvență (și o eleganță) care a stîrnit deseori nedumeriri.

Mulți și-au spus că inginerul Marius Bretan este un om care joacă exclusiv din plăcere, pentru a-și întreține greutatea juvenilă. Dar Marius Bretan a desfășurat și desfășoară la C.F.R.-ul clujean un formidabil efort invizibil, cu atît mai consistent cu cît nu e însoțit niciodată de zarva animatorilor de profesie.

Marius Bretan a rămas (și la C.F.R.) fotbalistul care nu forțează limitele, poate și din dorința de a nu schimonosi caligrafia fotbalului. Aici, la C.F.R., această consecvență de stil a avut un rol greu de subestimat. Echipa feroviarilor clujeni, ieri un conglomerat de temperamente și... școli, a ajuns să fie astăzi o entitate psihică de prim ordin.

Ce a determinat această metamorfoză?

Poate vulcanul din inima doctorului Rădulescu.

Poate focul de sub retorta farmacistului Munteanu.

Și, mai presus de orice, luciditatea calmă a sfiosului inginer Marius Bretan...

Ioan CHIRILA

CURSUL DE PERFECTIONARE A ANTRENORILOR, PRILE. A UNC

Moment din timpul expunerii făcute, la încheierea cursului, de președintele F.R.F., Mircea Angelescu

O TRECERE ÎN REVISTĂ A SARCINILOR IMEDIATE ALE ACTIVITĂȚII DIN FOTBAL

Desigur, cursul de perfecționare a antrenorilor de la principalele eșaloane ale fotbalului nostru, se înscrie, după cum am mai spus, într-un proces mai larg, de durată, pentru ridicarea nivelului profesional al tehnicienilor noștri, la nivelul cerut azi de dezvoltarea sportului pe care îl slujesc, mai aproape de realizările dobândite pe plan internațional. Așadar, ridicarea calificării antrenorilor de fotbal nu este o chestiune, de zile și ca atare, ca un lucru firesc, acțiunea va continua. Nu se poate vorbi, însă, de o calificare ca de un proces îndelungat fără a se avea în vedere relația obiectivă între perspectivele mai îndepărtate și situația actuală din fotbalul nostru, adică sarcinile imediate. Iată de ce, concomitent cu „ce vom face în viitor”, federația a pus în fața antrenorilor și „ce facem acum”.

„Acest prezent”, în mod obiectiv, a ocupat o mare parte din cuvântul pe care președintele F.R.F., Mircea Angelescu, l-a expus în încheierea cursului.

Din ansamblul acțiunilor preconizate pentru îmbunătățirea activității fotbalistice n-a fost omis rolul antrenorului, figura principală în procesul instructiv-educativ al sportivilor, tehnicianul de a cărui competență profesională depinde în mare măsură, să spunem așa, producția fotbalistică, atât sub raport uman, al valorilor, cât și al rezultatelor. Se preconizează un regulament al antrenorilor, cu putere de act juridic, în care se vor avea în vedere, în stabilirea unor drepturi, calificarea, perfecționarea fiecăruia, rezultatele muncii, urmându-se o mai obiectivă promovare, o necesară stabilitate, indispensabilă muncii de perspectivă. N-au fost omise, însă, obligațiile actuale ale tehnicienilor noștri în îmbunătățirea activității de instruire. S-a discutat despre actuala situație din fotbalul nostru, de la nivelul clubului la cel al echipei naționale, de la primul eșalon, Divizia A, până la centrele de copii și juniori. La aceste ultime unități pe care le-am amintit, s-au făcut lucruri bune, dar nu e un secret pentru nimeni că rezultatele sînt departe de ceea ce se așteaptă de 7 ani. F.R.F., prin cuvîntul președintelui său, s-a declarat profund nemulțumită de rezultatele obținute, mai ales dacă acestea sînt comparate (și trebuie să se facă acest lucru) cu investițiile bănești, materiale. „La centrele de copii și juniori ce activează pe lângă echipele de Diviziile A și B, spunea tov. M. Angelescu, trebuie

să se abandoneze obiectivele generale, adică ce vom face peste cîțiva ani. E cazul să știm precis pe ce jucători contăm peste un an, doi sau trei”. F.R.F. va aloca fonduri mai mari pentru juniori și tineret, dar aceste eforturi materiale se cer a fi folosite eficient și confirmate curînd.

Cît privește Divizia B, cuvîntul federației, care poate fi interpretat și ca un avertisment dat celor în cauză, a fost limpede: „Nu sîntem mulțumiți de nivelul fotbalului practicat în a doua divizie a țării și nu ne putem împăca cu mentalitatea celor care alegă

in aceste zile. Antrenamentele, la cei mai înalți indici, trebuie să devină o realitate;

2. îmbunătățirea procesului de instruire, din care, în mod obiectiv, derivă îmbunătățirea jocului;

3. regimul de viață al jucătorilor, recuperarea după efort, să se bucure de o atenție mai mare din partea antrenorilor și cluburilor.

Toate aceste sarcini se cer a fi puse în practică cît mai curînd, fără planuri savante, fără studii interminabile. Antrenorii știu foarte bine ce au de făcut.

În cuvîntul președintelui F.R.F., M. Angelescu, problema echipei naționale a constituit un punct aparte, fiind prezentată cu toate implicațiile ei, de la instruirea și selecția jucătorilor pînă la evoluția echipei și sarcinile majore pe care le are de realizat. De fapt, subiectul respectiv a fost discutat aparte cu cei 16 antrenori de Divizia A.

În 1973 obiectivul reprezentativei noastre a rămas cel cunoscut, calificarea în turneul final al C.M. Este, așa cum se spunea pe bună dreptate, nu numai obiectivul federației, ci al tuturor celor ce activează în fotbal — antrenori, jucători, conducători de cluburi — și el trebuie tratat cu toată seriozitatea. De aici derivă răspunderea mereu mai mare pe care antrenorii de cluburi care dau jucători lotului o au în această privință. De felul cum viitorii purtători ai tricolorului vor fi pregătiți la echipele lor de club depînd în mare măsură evoluția, randamentul și rezultatele reprezentativei naționale, față de care toți trebuie să manifeste un interes aparte. E nepermis a pune pe primul plan interesele echipei de club, fără a te gîdi la reprezentativă țării. Conflucrarea eficientă între antrenorul echipei naționale și cei de la cluburi trebuie să cunoască îmbunătățiri substanțiale, chiar din această iarnă.

Așadar, obiectivele imediate ale fotbalului nostru au fost prezentate pe larg antrenorilor. E de dorit ca cele mai multe dintre cerințele transmise de reprezentantul federației să găsească ecou în rîndul celor autorizați să le dea viață. Proiectele și intențiile sînt frumoase, dar ele se cer a fi puse în practică cît mai curînd posibil. Publicul spectator, opinia publică sportivă așteaptă un fotbal de calitate din partea divizionarelor A (ca și de la celelalte eșaloane), o echipă națională capabilă să-și apere șansa în întrecerea în care va fi angajată și în această primăvară.

Constantin ALEXE

Acest prim curs de perfecționare profesională a reunit pe toți antrenorii echipeilor divizionare A și B și marea majoritate a celor care se ocupă de formațiile din Divizia C. Prea puține absente, printre care unele din partea unor antrenori care la ora actuală nu au angajamente la vreun echipă. Este o dovadă a interesului manifestat pentru această acțiune importantă a federației, menită să ducă la perfecționarea profesională a corpului nostru de tehnicieni.

În mijlocul antrenorilor, am cules multe impresii asupra acestei acțiuni. Am dorit însă, să cunoaștem aprecieri asupra eficienței ei și în acest scop ne-am adresat citorva, cu întrebarea: „CU CE IDEI NOI PLECAȚI DE LA CURS ȘI CUM CONSIDERAȚI CĂ LE PUTEȚI PUNE ÎN PRACTICĂ?”.

Iată răspunsurile lor:

SONDAJ PRINT

CU CE ACUM

CĂ LE PUT

O IDEE GENERALĂ STRABĂTĂ ȘI CREȘTEREA RESPONSABILITĂȚII

Valentin STĂNESCU (Steaua)

„Desigur în forma în care au fost prezentate în cadrul cursului, multe din temele au reținut atenția, pentru că o lecție de pildă, predată prin intermediul microfonului și a videomagnetofonului, pe care și-o dorește orice club ce se respectă, nu poate să nu fie interesantă și atractivă. Deși unele idei au fost expuse și altă dată, punerea lor și a celor noi în practică se cere a fi făcută cu multă pasiune și operativitate. La noi, la Steaua, avem toate condițiile să lucrăm cît mai aproape de cerințele moderne și încercăm să facem pasul spre fotbalul înalt. Rămîne, însă, ca toate eforturile privind dezvoltarea bazei materiale, a posibilităților de cercetare științifică, precum și strădania antrenorilor de a lucra mai bine să găsească ecou în rîndurile jucătorilor. Relația antrenor — jucător (cu dorința de muncă, de autodepășire) este factorul primordial în realizarea obiectivelor ce au fost repetate în consfătuirea noastră. Tot ceea ce am învățat în cele câteva zile, împreună cu colegul meu Constantin, vom încerca să aplicăm, pe cît posibil, la Steaua”.

Ion NUNWEILLER (Dinamo)

„În intervalul a numai trei zile de pregătire, incursiunea făcută, printre foarte cuprinzătorul domeniu al problematicei fotbalistice, s-a părut deosebit de utilă și plină de învățăminte.

Încercînd să remarc ceea ce mi-a reținut în mod deosebit atenția și interesul mă opresc, înainte de orice, la exemplificările făcute

Ilie OANĂ (Petroliul)

„Am participat și la alte cursuri de-a lungul anilor, am o îndelungată activitate practică, deci se poate presupune că am suficientă experiență profesională. Totuși, de la acest curs am plecat cu noi învățăminte, teo-

cu ajutorul videomagnetofonului, în prezentarea metodelor și a mijloacelor pentru dezvoltarea calităților fizice de bază. Folosirea acestui procedeu și extinderea lui în întreaga sferă de analiză și prospectarea jocului, mi se pare astăzi o necesitate pentru realizarea performanțelor înalte. De aceea consider că, paralel cu aplicarea și a altor mijloace simple de obiectivizare a pregătirii se impune și asigurarea aparatului tehnice moderne la marile cluburi”.

Florin HALAGIAN (F. C. Argeș)

„Nici nu știu cu care referat să încep pentru a-i sublinia utilitatea în munca mea. Pentru mine, ca antrenor tinăr, toate referatele, pornind de la analiza turului campionatului și terminînd cu concluziile cursului, au avut aceeași valoare și-mi vor fi de folos, în viitor. Am reținut totuși, în mod special, referatul privind la organizarea activității metodice și conținutul muncii de cercetare, ale căror principii le voi adînci și pune în practică în măsura în care imi voi asigura o bază solidă de documentare. De asemenea, am învățat foarte mult din referatul tov. I. Voica: metode și mijloace pentru dezvoltarea calităților fizice de bază. Dar cu cîte alte lucruri noi n-am plecat de la acest curs?”

Stabilit inițial a se desfășura pe durata unei săptămîni, la sfîrșitul decadelor a doua a lunii decembrie 1972 și reprogramat, din motive întemeiate, în primele trei zile lucrătoare ale acestui an, cursul de perfecționare a antrenorilor divizionari a marcat — simbolic, am spune — startul unui nou sezon competițional, important prin densitatea sa și obiectivele de realizat.

A fost — referindu-ne la scopul și sarcinile propuse în organizarea unei astfel de activități, legate de ridicarea calificării profesionale a tehnicienilor din fotbalul nostru — o acțiune oportună și deosebit de utilă. Mai mult chiar, considerînd lucrurile prin prisma conținutului bogat, metodic-instructiv al materialelor prezentate, putem considera, în ansamblul său, prima etapă a cursului de perfecționare a antrenorilor, din săptămîna trecută, drept o indiscutabilă reușită. Aceasta în ciuda faptului că, pe alocuri, s-au manifestat și unele insuficiențe în ce privește partea de contribuție a organizatorilor la o asemenea reușită cum ar fi, de exemplu, caracterul mult prea teoretic al unor lecții, schematismul unor expuneri, lipsa în unele cazuri, a materialului intuitiv și a indicațiilor bibliografice.

Revenînd însă la capitolul mult mai consistent și mai semnificativ, al „plusurilor” merita a fi subliniată, pe de o parte, orientarea Colegiului central al antrenorilor de a programa o tematică bine ancorată în actualitate; iar pe de altă parte, strădania lectorilor în prezentare, cît mai aproape de necesitățile reale ale procesului de instruire și edu-

cație, a temelor profuse. Printre acestea privind: concepția de joc al nostru (Angelo Niculescu), darul competițional (Constantin metodica perfecționării tehnicii (Mihai Blăvan), dezvoltarea lor fizice de bază (Ion Voica), ritățile acțiunilor educaționale i jucătorilor (Ion Siclovian), or activității metodice și de cercet (nel Simionescu); ca și cele cu

O REUȘITĂ C CONFIRMATĂ P

controlul medical și măsurător (ționale (dr. A. Demeter), pro refacere a capacității de efort a mului (dr. D. Tomescu), planif evidența pregătirii (Const. Ce analiza și prospectarea jocului, rul mijloacelor tehnice (T. Ro terrelația conducere — antrenor cători (Ion Balaș), toate aceste scriu în aria unui necesar mer de cunoștințe generale și de spu care conferă antrenorului cali pedagog și îi permit acestuia chite cu succes de obligațiile

DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A PREGĂTIRII PROFESIONALE ȘI DE ABORDARE A PROBLEME DE FOND PRIVIND PROGRESUL FOTBALULUI ROMÂNESC

ANTRENORII DIVIZIONARI A LĂRI PLECAȚI DE LA CURS CUM CREDEȚI PUNE ÎN PRACTICĂ?

RESPUNSURILE: NECESITATEA MĂRII VOLUMULUI DE MUNCĂ
PE PLANUL REALIZĂRII PERFORMANȚEI SPORTIVE

practice, care-mi vor
metodele și mijloacele
instruirea jucătorilor. În
rind cursul m-a ajutat
cunoștințele
În al doilea rând,
nui și voi căuta ca, spri-
conducerea clubului, să
de curind unele mijloa-
de instruire cum sint fil-
asetafilmul, casetodiscul
mitele posibilităților de
re — videomagnetofonul.
Ită parte, îmi voi îndrep-
mult atenția spre centrul
i și juniori pentru a-l
ma într-o veritabilă pe-
care să-mi pună la dis-
elemente talentate și
rmale, capabile cu tim-

pul să contribuie la calitatea jo-
cui echipei noastre și chiar a
fotbalului nostru".

Ștefan COLDUM
(Jiul)

"A fost un curs interesant,
care a distins în conținut și
atractivitate prin varietatea te-
melor dezbătute. Multe din teme-
le expuse au reținut atenția celor
prezenți. Mă gândesc la prelege-
rile privind controlul medical și
căile funcționale prezentate de
prof. dr. A. Demeter, importanța
filmului și a fotografiei în pro-

cesul de pregătire, rolul antre-
nului în cadrul secției de fotbal.
Ce voi aplica eu din toate cele
auzite? Greu de răspuns acum.
Ideal ar fi ca tot ce e nou și bun
să se aplice și la Jiul, dar tre-
buie să țin seama de posibilită-
țile și particularitățile jucătorilor
mei, de condițiile materiale
ale clubului. Da, e nevoie de apa-
rat de filmat, de laborator foto,
ca apoi să discut cu jucătorii ce
a fost bun și ce a fost rău în se-
dința de pregătire. Deocamdată
însă nu dispunem de asemenea a-
parate. În privința recuperării
avem condiții să aplicăm ceea
ce discutate la curs. Ce pot și tre-
buie, voi pune în practică ne-
întrînzat, pentru că va fi în fo-
losul echipei, al fotbalului nos-
tru".

Bazil MARIAN
(Rapid)

"Un curs bun venit și foarte
util. Pe cât posibil, am fost puși
în temă cu noutățile din fotba-
lul actual, în privința jocului,
a recuperării, a problemelor
medicale pe care le ridică un
sport practicat pe baze științifi-
ce. Fiecare dintre noi a avut de
învățat ceva. Aceste noutăți tre-
buie, însă, aprofundate, bine
stăpînite, iar aplicarea lor să se
facă destul de repede. Ideal ar
fi chiar din retur, pentru a se
înregistra saltul calitativ aștep-
tat și dorit de cei ce iubesc fot-

balul. Am urmărit cu atenție
expunerea referitoare la actuala
concepție de joc. Rămîne s-o
aplicăm după priceperea și, mai
ales, după posibilitățile jucăto-
rilor noștri. În privința noutăți-
lor pe plan tactic, pot să spun
că nici noi nu stîm așa de
rămăși în urmă. Mai avem și
lucruri bune. Trebuie doar să le
perfecționăm. Cînd, cum, în ce
fel — toate acestea depind de
fiecare echipă în parte, de an-
trenorul respectiv".

Nicolae PROCA
(Steagul roșu)

"A fost, fără îndoială, un bun
prilej de reînnoștare a cu-
noștințelor, de reactualizare a
unor teme importante ale perfor-
manței în fotbal și de prezentare
a citorva probleme, de mare in-
terese în prezent, dintre care cea
privind îmbunătățirea clorului
mi s-a părut cea mai intere-
santă.

Cum realizăm acest lucru la e-
chipele noastre? Din materialele
expuse și din discuții a rezultat
că este greu, a lucra pe niște
coordonate-tip în acest domeniu
al pregătirii. Nu există încă mij-
loace la îndemînă pentru a sta-
bili de la ce nivel pleacă cu e-
fortul și pînă unde putem a-
junge pentru a ne încadra în
limitele unor rezultate maxime.

De aici și concluzia că soluții
le practice, pentru realizarea u-
nei instruiți eficiente, rîmîn la la-
titudinea noastră a antrenorilor.
Că numai priceperea, experiența
profesională și munca constin-
cioasă — puse fără nici o ezitare
în slujba performanței — ne pot
oferi posibilități concrete de op-
timizare a pregătirii jucătorilor
cu care lucrăm".

Tiberiu BONE
(A.S.A. Tg. Mureș)

"Cursul acesta ne-a oferit, în
primul rînd, posibilitatea de a ne
reaminti o serie de lucruri, așă-
zise cunoscute, dar mai puțin a-
plicate în practica procesului de
instruire. Au fost și unele noutăți,
ca de pildă ideea reducerii efor-
tului maximal continuu în antre-
nament, de la 35-40 de secunde
la 10-15 secunde sau unele exerci-
ții pentru perfecționarea tehnicii
și a tacticii. Dar, principala con-
cluzie care se desprinde în urma
rolului profesional al antrenorilor
din acest început de sezon, este
aceea privind necesitatea mării
volumului de muncă și creșterea
responsabilităților pe planul reali-
zării performanței sportive. Cu a-
ceastă idee, directoare, aș spune,
în activitatea noastră viitoare, mă
întorc acasă, la Tg. Mureș, încer-
cînd a pune în valoare întreg ba-
gajul meu de cunoștințe teoretico-
metodice, îmbunătățit și cu oca-
zia acestui curs de perfecționare.

Si aceasta pentru a asigura echi-
pei mele o pregătire cu conținut
adecvat realizării sarcinilor com-
petiționale ce ne stau în față și în
primul rînd a celor legate de a-
propria noastră participare în
Cupa balcanică".

Ioan REINHARDT
(C. S. M. Reșița)

"Pentru mine acest curs a re-
prezentat foarte mult din punct
de vedere al muncii mele
profesionale. Am reținut o serie
de idei pe care mă voi strădui
să le pun în practică. În primul
rînd, am reținut, fiind și foarte
convingătoare și eficiente, me-
toda predării cu ajutorul filme-
lor. Și deoarece avem posibilita-
tea să ne procurăm și noi apa-
ratura necesară și filme, voi a-
plica și eu această metodă. De
asemenea, expunerea excelentă
a tov. dr. A. Demeter mi-a pre-
cizat și mai bine rolul important
al medicului sportiv în planifi-
carea antrenamentelor în func-
ție de starea organismului ju-
cătorilor. Voi căuta să angrenez
pe medicul echipei noastre în-
tr-o activitate mai intensă și
mai temeinică în furnizarea de
date și măsurați funcționale
necesare în pregătirea jucăto-
rilor. În fine, voi fi mai atent în
periodizarea activității de in-
struire și voi încerca un mic
experiment sugerat de acest
curs: stabilirea unei activități
sportive minime în vacanța
jucătorilor".

FORMULA CALENDARULUI COMPETIȚIONAL

ÎNTE DEZIDERAT ȘI REALITATEA ACTUALĂ

În vara anului trecut, înal-
tea reluării pregătirilor, în
vedere a celei de-a 55-a ediții
a campionatului republican,
ne exprimam părerea, înfr-un
material apărut în "Ziarul
„Sportul", că actuala formulă
calendaristică de desfășurare
a activității competiționale din
țara noastră nu mai cores-
punde cerințelor obiective de
dezvoltare a fotbalului româ-
nesc pe plan internațional. Și
sugerăm, atunci, schimbarea
datelor de disputare a întrec-
erii divizionare, în sensul
micșorării vacanței de iarnă
și a măririi, pe de altă parte,
a perioadei de repaus și de
instruire din timpul sezonului
estival. Aceasta, în primul
rînd, pentru a ne pune de
acord cu eadenta fotbalului
competițional, caracteristic
majorității țărilor cuprinse în
primul esalon al soccerului
continental. Și, în al doilea
timp, pentru ca echipele noastre
să urce cu mai sus în cu-
pele europene, să nu se tre-
zească cumva, înaintea intil-
nirilor oficiale, fără o prepa-
tire corespunzătoare. Așa cum,
de altfel, s-a întimplat cu
U.T.A. în fața Tottenham-ului
și chiar cu Steaua, în con-
fruntarea de anul trecut, cu
Bayern München.

Concomitent cu această pro-
punere și în aceeași idee, am
organizat, tot atunci în vara
lui 1972, un mic raid-anchetă
neoficial, printre antrenorii
echipelor divizionare A, cerînd-
le să-și spună și ei cuvîntul.
Concluzia? Aproape toți
cei solicitați să răspundă an-
chetei noastre au fost de pă-
rere că se impune cu acuitate
o restructurare a formu-
lei calendaristice actuale.

Devenită anacronică și o
adaptare a acesteia în raport
cu cerințele și obligațiile cre-
ștînde de participare a fotba-
lului românesc pe plan inter-
național și, în general, în rap-
port cu necesitatea asigurării
unor premise mai bune de
pregătire a echipelor, de ritmi-
citate a întrecerilor, de refa-
cere și odihnă a jucătorilor.

Ediția 1972-1973 a campiona-
tului republican a fost însă
reluată, în vară, urmînd evi-
dent un curs dinainte stabilit,
după formula obișnuită, fără
nici un amendament. În a-
ceste condiții — adică în ace-
leași condiții ca și în anii pre-
cedenți — s-a încheiat prima
parte a întrecerii și lăti-ne
din nou acum, la începutul
unui nou an calendaristic, în
situația de a relua discuția pe
marginea aceleiași importante
probleme: calendarul competi-
țional.

Cadrul unor asemenea discu-
ții l-au oferit lucrările re-
centului curs de perfecționare
a antrenorilor, desfășurat săp-
tămîna trecută în Capitală;
iar introducerea în temă a
fost asigurată de referatul
bine documentat al antre-
nului Tească, referat intitulat:
"Calendarul competițional, ele-
ment fundamental de referin-
ță pentru periodizarea antre-
namentelor și obținerea forme-
lor sportive". Lucrarea — în
esență o pledoarie argumen-
tată în favoarea ideii potrivit
căreia calendarul nu repre-
zintă un simplu document de
planificare, ci un instrument
metodico-științific pentru ob-
ținerea performanțelor de va-
loare — evidențiază în același
timp și principalele repere și
componente ale unei periodi-
zări de principiu care în linii
mari cuprinde: o activitate
competițională prelungită cu

etape din retur în iarnă, pînă
la jumătatea lunii ianuarie; o
vacanță scurtă de aproximativ
două săptămîni, urmată de re-
luarea pregătirii, în principal
prin jocuri și apoi continua-
rea campionatului, către sfîr-
șitul lui martie; și la încheie-
rea întrecerii, o întrerupere a
activității oficiale de trei luni,
în vară, timp în care să se
include o perioadă de vacanță
consistență și absolut nece-
sară jucătorilor, ca și prepa-
tarea de bază în vederea urma-
toarei ediții de campionat.

Susținînd proiectul unei astfel
de formule a calendarului
competițional, Constantin
Tească a adus în sprijinul
adoptării și aplicării lui o se-
rie de argumente obiective cum
ar fi: 1. posibilitatea racorda-
rii programului de activitate
internă, la calendarul foru-
lor internaționale și creșterea
unor posibilități mai largi elu-
burilor și echipelor reprezen-
tative pentru instruire, omor-
genizare și organizarea, ocu-
rilor amicale și oficiale; 2. de-
pasirea dificultăților în prepa-
tirea echipelor provocate de
specificul condițiilor de elima-
din țara noastră și starea te-
renurilor de antrenament în
lunile de la sfîrșitul iernii și
începutul primăverii; 3. asigu-
rarea unei perioade suficiente
(aproximativ o lună) pentru
odihnă, refacere și recuperare
a potențialului fiziologic al ju-
cătorilor, în sezonul estival; 4.
un cadru optim, pe timpul
verii, unei pregătiri substan-
țiale și cu o bătaie mai lungă,
vizînd o activitate prelungită,
pînă în luna ianuarie a anului
viitor.

În concluzie, ideea transfe-
rului instruirii de bază a echi-
pelor din iarnă în vară (atunci
cînd condițiile atmosferice și
starea terenurilor sint pe de-
plin propice unei activități la
nivel optim), a evitării unpu-
lui friguros, impropriu cu pre-
caderii pregătirii nespecifice și
mai puțin improprie jocului,
precum și a prelungirii activi-
tății competiționale pînă la
mijlocul lunii ianuarie (vre-
mea mai bună de acum con-
stituie un prețios indiciu de
orientare), ni se pare, la ora
actuală, soluția cea mai aproa-
pe de adevăr, de realitate.

Ce spun în această privință
antrenorii? Un ultim sondaj
de opinii, efectuat cu ocazia
recentului curs de perfec-
ționare organizat de F.R.F., in-
dică o aderență aproape ge-
nerală a acestora la o for-
mulă nouă de calendar compe-
tițional, în spiritul celei
propușe de antrenorul Con-
stantin Tească. În plus, teh-
nicienii din primul esalon de
reprezentare a fotbalului nos-
tru au ținut să-și mai expri-
me, cu această ocazie și o
dorință unanimă, convertită
astăzi în necesitate: desfa-
rarea campionatului să eu-
noască cît mai puțin întreru-
peri și acestea, pe cît posibil,
redușe ca durată. Cu alte cu-
vinte, continuitate, ritmicitate
și, adăugăm noi, durabilitate
condiții menite să asigure
unui calendar competițional
valoarea utilității maxime.

Acestea ar fi, să zicem, prin-
cipalele elemente de analiză
și judecată ale unuia dintre
probleme „la ordinea zilei" din
fotbalul nostru, care se im-
pune a fi rezolvată în intere-
sul performanței. Antrenorii
și-au spus cuvîntul. Propuneri
în acest sens există. Rămîne
numai ca cei în drept a hotărî,
să hotărască.

M. I.

Aspect din sală

me ca
în fot-
calen-
Tească),
i tacti-
calități-
rticula-
rîndul
lizarea
e (Cor-
ar fi i

male ce-i revin. De aici și sensul ac-
țiunii inițiate de F.R.F. — acțiune în-
cadrată integral în contextul unor mă-
suri pe plan național, vizînd ridicarea
continuă a nivelului cunoașterii — și pe
linia hotărîrii adoptate de comitetul fe-
deral în februarie anul trecut, cu pri-
vire la îmbunătățirea activității corpului
de antrenori.

Vorbînd de o astfel de sarcină impor-
tantă, care stă în fața forului de con-

an calendaristic și a unui nou sezon
competițional. Ceea ce este din capul
locului greșit.

Poate și de aceea, ne vedem acum o-
bligați a reaminti — și pe această cale
— că rațiunea principală a recentei
reuniuni a antrenorilor a fost, precizăm,
aceea a propriei lor instruiți în vederea
viitoare confirmări pe grupele de în-
cadrare. Și că cele trei zile ale con-
vocării de săptămîna trecută au con-
stituit, de fapt, o primă etapă din
programul general al cursului de per-
fecționare, care, în continuare, cuprinde:
întocmirea unor lucrări individuale de
control, în perioada 10 ianuarie — 15
mai 1973 (îndrumările privind tematica
și elaborarea planului de lucru au fost
distribuite prin grija Colegiului central
al antrenorilor); inspecția de speciali-
tate la locul de muncă, în limitele ace-
leiași perioade; examenul de confirma-
re în grupa A sau B, la sfîrșitul lunii
iunie a acestui an.

Iată deci un motiv în plus ca, o dată
reveniți în cadrul colectivelor de a că-
ror instruire răspund, antrenorii divi-
zionari să se dedice, cu toată pasiunea
și priceperea, unei activități calitativ
superioare, menită să ducă, în cele din
urmă, la rezultate de valoare în munca
profesională și în comportarea echipelor
lor.

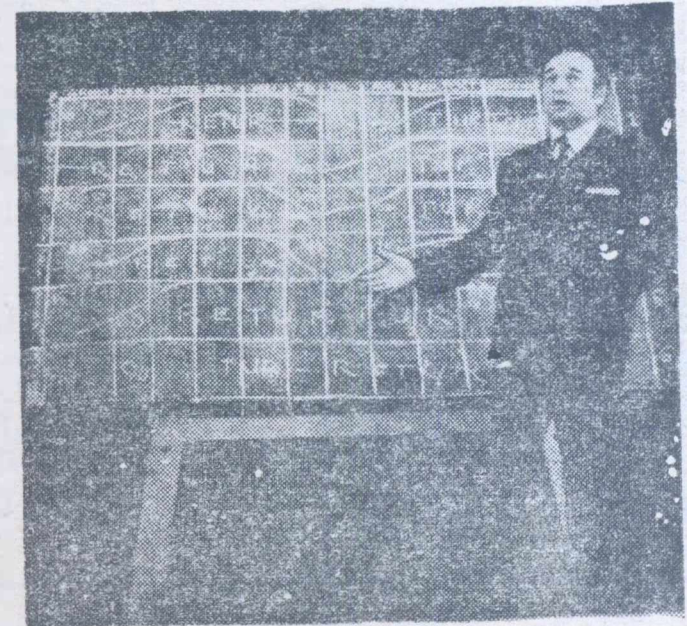
Și, ca o consecință directă a unor
astfel de realizări fotbalului nostru să
poată înregistra împlinirea obiectivelor
sale de performanță din acest an și în
primul rînd calificarea în turneul final
al Campionatului mondial din 1974.

Mihai IONESCU

ARE SE IMPUNE A FI PLANUL PERFORMANȚEI

func-
de
organ-
area
și
laianu),
ajun-
vîn-
— ju-
se în-
sport
talitate,
tea de
se a-
profesio-

ducere a fotbalului din țara noastră, ni
se pare oportun a remarca cu acest pri-
le, că o reușită deplină în acest sens
se impune a fi condiționată nu numai
de eforturile și interesul acordat de or-
ganizatorii cursului de perfecționare, ci
și de acela manifestat deschis, fără re-
zerve, de către participanți. Spunem a-
cest lucru sesizați și de faptul că, pe
unde, formula asocierii, de circum-
stanță, a pregătirii antrenorilor cu aceea
a analizei primei părți a campionatului
a lăsat unora impresia unei consfătuiri
obișnuite de lucru, în pragul unui nou

Antrenorul Constantin Tească vorbind despre calendarul com-
petițional

UN CONFLICT CARE N-A FOST APLANAT TIMP DE... 15 ETAPE!

La încheierea primei părți a campionatului Diviziei B. Metalul Drobeta Turnu Severin ocupă în clasamentul seriei a II-a poziția a II-a, cu 13 puncte acumulate, toate numai pe teren propriu. Distanța față de „lanterna roșie” este minimă, golaverajul negativ. Pericolul retrogradării amenință formația severineană ca... sabia lui Damocles. Rămânerea, supraviețuirea ei în eșalonul secund al fotbalului nostru depinde de o sumă de factori și, în primul rând, de SPRIJINUL pe care asociația sportivă Metalul și TOATE FORURILE LOCALE îi vor acorda echipei acum, în perioada de pregătire dar mai ales pe parcursul returului. Altfel, eforturile făcute de citiva entuziaști ai fotbalului, de un grup de jucători tineri și dornici de a lupta din toate puterile lor pentru culorile echipei severinene vor rămâne fără efect.

Trecind în revistă rezultatele obținute în turul campionatului de cele patru noi-promovate în Divizia B, se observă cu ușurință că doar Metalul Drobeta a rămas mai în urmă, nereușind să țină pasul cu ritmul și pretențiile categoriei în care a revenit după doi ani de absență. Întrebarea pe care ne-am pus-o și pe care am adresat-o apoi conducătorilor echipei metalurgistilor din orașul de la bucla Dunării a fost „dacă formația severineană ar fi putut realiza mai mult în cele 15 etape ale turului?” Constantin Pănescu — președintele secției de fotbal, Jimboreanu — căpitănelul echipei, Nicolae Sirboiu — secretarul asociației Metalul, Constantin Lepădat — antrenorul principal, Grigore Dănciță — vicepreședintele C.J.E.F.S. Mehedinți, ne-au răspuns categoric, fără nici o ezitare: **INDISCUTABIL CĂ DA. ȘI DIN AFIRMAȚIILE CELOR CINCI INTERLOCUTORI AM DESPRINS**

● CAUZELE COMPORTĂRII MEDIOCRE A METALURGIȘTILOR SEVERINENI ● LUPUL, STĂPIN LA STÎNA! ● CELLE 4 GREȘELI ALE CONDUCERII SECȚIEI DE FOTBAL ● „AU VENIT CU AERE DE VEDETE, CU INTENȚIA DE A PACĂ! PE TOATA LUMEA...” ● O HOTĂRIRE — EXCLUDEREA DIN LOT A LUI PAVLOVICI ȘI UDROAICA — AȘTEPTATĂ CAM MULT.

lanțul cauzelor care au făcut ca Metalul Drobeta să nu poată obține nici un punct în deplasare, să piardă trei în cele opt meciuri programate pe teren propriu, să joace fără ambiție și vigoare, la voia întâmplării. Sînt multe aceste cauze. Vom enumera doar o parte din ele.

● Lot redus, numeric și valoric, lipsa, în mod special a unor apărători centrali tineri, capabili să asigure protecția careului propriu, și a unui al

de joc, a absentat în ultimele șase meciuri, fiind indisponibil;

● Condiții materiale insuficiente (nu există mingi, nici aparate ajutătoare, echipa nu are la dispoziție un teren-nexă pe care să se pregătească etc.)

Izvorul tuturor acestor cauze trebuie căutat în ceea ce s-a întâmplat de fapt în perioada scurtă dintre barajul de la Rm. Vilcea și startul în campionat. Atunci s-au produs câteva GREȘELI

jucătorului. Conducerea asociației a rămas spectroscop. Nesprîjinit, antrenorul a părăsit echipa. Cîțiva membri ai secției au incredințat conducerea ei (cui credeți?) lui Pavlovici! Timp de o săptămînă, cele șapte zile premergătoare primului meci, sub conducerea... lupului la stîna, fiecare a făcut ce i-a plăcut. A venit meciul cu Olimpia Satu Mare, Metalul l-a pierdut și trezită din șoc, conducerea asociației a alertat după antrenor. A urmat compromis după compromis. Antrenorul nu-l voia pe Pavlovici în echipă. În schimb, niște așa-zisi suporteri și aceiași conducători ai secției și asociației solicitau să joace, făcînd presiuni asupra antrenorului meci de meci. La rîndul lui, C. Lepădat, făcînd abstracție de forma slabă a unor dintre jucători (Olteanu Davidescu) i-a trimis mereu în teren, fără ca randamentul lor să se îmbunătățească. Reorganizată, secția a căzut imediat în... mania discuțiilor fără limită. S-a intrunit în fiecare marți și a dezbătut de fiecare dată exact aceleași pro-

bleme, fără însă ca discuțiile să fie urmate și de măsuri hotărîte.

— Ne-am pierdut în discuții inutile, afirmă acum C. Pănescu, președintele secției. Am reuzit în aplanarea conflictului antrenor-Pavlovici. N-a fost cu puțință...

Citită naivitate și lipsă de orientare. Repercusiunile tergiversărilor?

— N-am putut efectua nici un antrenament ca lumea, susține C. Lepădat. Venirea lui Pavlovici și Udroaica, fără voia mea, s-a materializat prin indisciplina în pregătire și debandadă în jocul echipei.

Laurențiu DUMITRESCU

METALUL DROBETA — TURNU SEVERIN

doilea mijloc cu mare capacitate de efort;

● Permanentele neînțelegeri dintre antrenor și citiva jucători;

● Stăbiciuni inadmisibile din partea conducerii asociației și secției față de actele de indisciplină din sinul echipei;

● Neexistența unei idei de joc corespunzătoare posibilităților jucătorilor, echipa evoluînd dezordonat, atît pe teren propriu cît și în deplasare;

● O suită de accidentări cu repercusiuni destul de mari asupra randamentului formației (Jimboeanu, conducătorul ei

MARI și vina aparține în totalitate conducerii asociației.

S-a considerat, și pe bună dreptate, că Metalul nu se va putea menține în „B” dacă nu-și va întări lotul. Dar, în loc să fie căutați jucători tineri, dornici de afirmare s-au pus ochii pe „două epave ale fotbalului” (C. Lepădat): Pavlovici și Udroaica. Aduși cu surle și trîmbițe, celor două... vedete numai de pregătire nu le-a ars în zilele care au mai rămas pînă la primul meci. Conflictul Lepădat — Pavlovici s-a iscat chiar de la primul antrenament. Antrenorul i-a pus la treabă, îndrăzneală plătită cu o cascadă de injurii din partea

bleme, fără însă ca discuțiile să fie urmate și de măsuri hotărîte.

— Ne-am pierdut în discuții inutile, afirmă acum C. Pănescu, președintele secției. Am reuzit în aplanarea conflictului antrenor-Pavlovici. N-a fost cu puțință...

Citită naivitate și lipsă de orientare. Repercusiunile tergiversărilor?

— N-am putut efectua nici un antrenament ca lumea, susține C. Lepădat. Venirea lui Pavlovici și Udroaica, fără voia mea, s-a materializat prin indisciplina în pregătire și debandadă în jocul echipei.

DIN ACTIVITATEA SECȚIILOR DIVIZIONARE DE FOTBAL

CARENȚE MULTIPLE AU DUS ECHIPA DIN PIATRA NEAMȚ ÎN ZONA NELINIȘTII

Zbucimate zile a trăit echipa Ceahlăul în toamna trecută. De-a lungul celor 15 runde ale întrecerii, dorințele spectatorilor s-au năruit una câte una și la sfîrșitul turului formația s-a găsit pe poziția cu numărul 15. Situația pe o asemenea poziție, deloc onorabilă, a provocat frămîntări și prelungite discuții, care au dus la luarea unor măsuri pe parcurs. Dar, situația nu s-a îmbunătățit, ceea ce ar face să se creadă că actuala formație din Piatra Neamț nu are forța necesară pentru Divizia B. O asemenea părere n-ar reflecta, totuși, realitatea, deoarece jucătorii Ceahlăului au arătat în toamnă, este adevărat că de puține ori, că pot lupta de la egal la egal cu actualii parteneri din eșalonul secund.

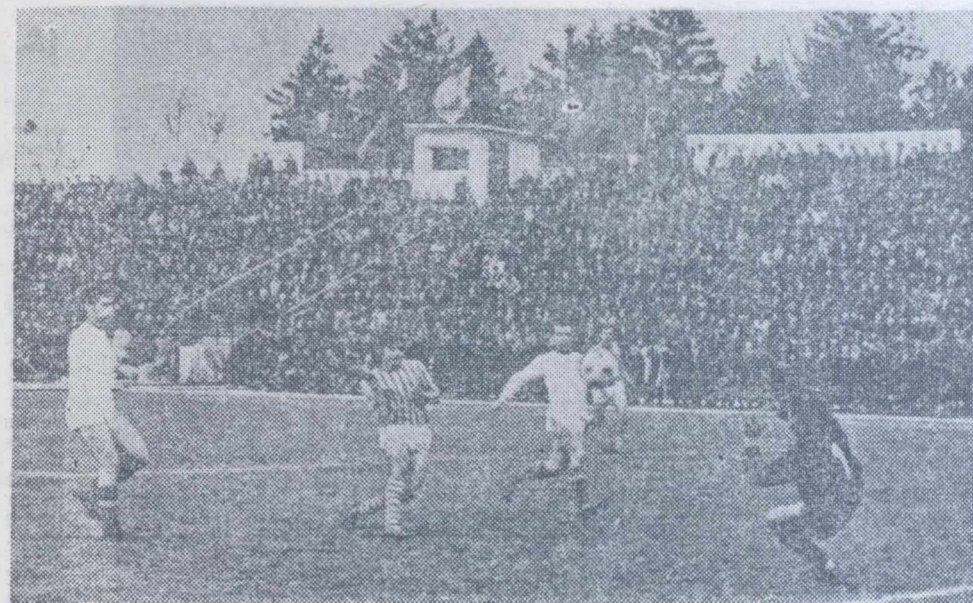
Atunci, care sînt cauzele ce au determinat o comportare modestă, sub posibilități?

Înainte de a arăta carențele ce s-au manifestat în jocul echipei, trebuie amintit faptul că disciplina a lăsat foarte mult de dorit, atît pe teren, cît și în afara lui. Majoritatea jucătorilor au fost refractari la efort, n-au respectat sarcinile date de antrenori, mulți dintre ei, ca Ionescu, Mustăța, Alecu și Diță, au vizitat destul de des restaurantele și bufetele, consumînd cantități mai mici sau mai mari de băuturi. Petrecîndu-și o bună parte din timp în acest mod, era și firesc ca potențialul lor fizic să scadă, reflexele și viteza de execuție să fie înfrîzite. În plus, la marea majoritate a jucătorilor s-a constatat un bagaj sărac de procedee tehnice și totodată o gîndire tactică sub cerințe. Aceste carențe, observate aproape imediat după începerea actualiei ediții, și-au pus puternic amprenta în joc. Tacticele aplicate (cu accent pe apărare în partidele sustinute în deplasare și pe ofensivă doar în cele desfășurate pe terenul propriu) n-au dat randamentul scontat, deoarece jucătorii n-au avut pregătirea necesară pentru a acționa în viteză, cu demarări perma-

nente. De asemenea, echipei i-au lipsit două extreme care să poată acționa pe spații cît mai largi, să creeze breșe în dispozitivul advers de apărare și să finalizeze. Așa se face că diferitele formule de atac folosite n-au dat randament, echipa inserînd un număr destul de mic de goluri.

Nu este lipsit de importanță faptul că în perioada de pregătire a ediției 1972-1973, lotul a fost completat cu citiva jucători ca Părescurea, Alecu, Ionescu, Stănică și Ghiță. În jocurile amicale, sustinute în perioada precompetițională, toți s-au străduit să capete încrederea antrenorului, a membrilor biroului secției. Apoi, în meciurile oficiale au lăsat o impresie deplorabilă, ajungîndu-se la situația să se renunțe la unul din ei, Părescurea.

Acest aspect ridică cu toată tăria atît problema selecției jucătorilor ce urmează a fi transferați la formația Ceahlăul, dar mai ales pe aceea a creșterii unor cadre proprii, apte de a fi promovate în

După cum se vede, publicul local umple pînă la refuz tribuna stadionului din Piatra Neamț, dar în toamnă echipa favorită i-a dezamăgit așteptările

Foto: POMPEI SIMON

centru nu a avut baza materială corespunzătoare. S-a cheltuit o sumă importantă de bani, aproximativ 400.000 de lei, fără ca biroul secției de fotbal (președinte M. Oprea) să încerce a analiza eficiența investițiilor făcute, lipsurile ce trenează în centrul de juniori. În acest fel s-a ajuns la situația ca reprezentanții clubului, ai secției, să caute pe alte meleaguri jucători cu care să poată menține reprezentanța orașului Piatra Neamț în Divizia B. Acestora li s-au creat con-

în final, a dus la o comportare ce a dezamăgit pe suporterii echipei. La sfîrșitul turului, firesc, au urmat noi măsuri, în primul rînd, aceea a numirii unui alt antrenor în persoana lui Alexandru Constantinescu. De asemenea, s-a întocmit un regulament de ordine interioară, în care sînt prevăzute sancțiunile ce se vor aplica jucătorilor ce săvîrșesc abateri.

★

De citeva zile jucătorii de la Ceahlăul și-au reluat pregătirile în vederea asaltului din primăvară pentru evadarea din zona neliniștii. Noul antrenor, Alexandru Constantinescu, ajutat, acum, se pare mai activ de biroul secției de fotbal, a stabilit planul de pregătire, etapele și locurile în care să se desfășoare antrenamentele, precum și obiectivele ce trebuie îndeplinite.

Succesul final depinde însă de jucători, de felul în care ei vor înțelege să muncească pentru a ajunge la o formă sportivă care să le permită realizarea unor evoluții valoroase în Divizia B. Dar, aceeași importanță considerăm că o prezintă și activitatea biroului secției. Învățînd din trecut greșelile ei are datorită să fie mai ferm, mai exigent față de orice abatere disciplinară, fie ea, în aparență, mărunta.

Pompiliu VINTILĂ

CEAHLĂUL PIATRA NEAMȚ

echipa seniorilor. Realitatea este că centrul de copii și juniori nu constituie încă izvorul de elemente necesare primei echipe. Înfîntat în anul 1969 (antrenor coordonator: prof. C. Tapu), el a avut în permanență trei antrenori. În cei trei ani de activitate, centrul a produs atîtea elemente apte încît... se pot număra pe degetele unei singure mîini!

În legătură cu eficiența centrului, este cazul de arătat că acele elemente supuse promovării, fie la Ceahlăul sau la alte echipe, sînt rodul muncii unui singur antrenor (Traian Coman), ecilații doi (C. Tapu și M. Crețu) neputîndu-și justifica îndecajuns activitatea.

Nimeni nu se poate plînge că acest

diții optime de pregătire și de viață, dar ei n-au înțeles să-și dăruiască toate forțele pentru colectivul în care au venit. Dimpotrivă, s-au dovedit recalcitranți la efort, n-au acceptat exigența antrenorului Coman, ceea ce a dus la... înlocuirea conducătorului tehnic cu Mircea Crețu. Schimbarea n-a produs revirimentul așteptat, vechile raclie aparînd la scurt timp și astfel formația s-a menținut în mediocritate, cu rezultate complet nesatisfăcătoare.

Rabatul de la exigență, făcut sub o formă sau alta atît de antrenorul Crețu cît și de unii membri ai biroului secției de fotbal, a menținut atmosfera de indisciplina pe teren și în afara lui și,

BECKENBAUER și EUSEBIO ANUNȚĂ CÎND SE VOR RETRAGE DIN ARENA INTERNAȚIONALĂ

BECKENBAUER

Doi celebriități ale fotbalului mondial — Beckenbauer, recent distins cu „Balonul de aur” al revistei „France-Football” — și Eusebio. Doi jucători de super-clasă cu evoluții și dorințe total diferite. Unul mai vrea să joace doar doi ani, altul cinci. Firește, este vorba de prezența lor în arena internațională.

CONFESIUNI

„Franz Beckenbauer nu-și ascunde nici satisfacțiile și nici intențiile. Și le-a mărturisit unui reporter al ziarului „Bild-Zeitung”:

„După campionatul mondial din 1974 mă voi retrage de pe scena internațională.”

Atunci însă Beckenbauer va avea doar 28 de ani, deci va fi în plină maturitate fizică și fotbalistică. Își va duce până la capăt intenția de a nu mai juca în echipa națională? Răspunde tot el:

„Nenumăratele partide disputate pentru Bayern și reprezentativă mi-au scurtat cu cel puțin trei ani cariera. E-norma risipă de energie fizică și psihică mă va face în 1974, după C.M., prea uzat pentru a mai putea face față obligațiilor internaționale. Mă voi dedica numai clubului meu.”

Cariera internațională a lui Beckenbauer este destul de scurtă. A debutat în 1965 (R.F.G. — Suedia 2-1; „cine știe unde m-aș fi găsit azi dacă pierdeam la Stockholm”) și de atunci a îmbrăcat tricoul naționalei de 62 de ori. Acum, risul lui, după ce a cunoscut satisfacția locurilor 2 și 3 în campionatul mondial, a titlului de campion european, a campionatului și cupei țării sale, este de a deveni și campion mondial și de a doborî recordul selecționărilor, definit de Uwe Seeler (72). Beckenbauer speră să și-l vadă împlinit în 1974.

„Eusebio este mai bătrîn decît Beckenbauer. „Am numai 30 de ani — mărturisește el. Sper să mai joc cinci ani. În definitiv, nu mă simt sfîrșit, sînt profesionist, trag de coardă cît pot.”

Cum dialogul a avut loc între el și un ziarist italian, acesta l-a întrebat dacă n-ar dori să joace în Italia. „Aș dori — a răspuns portughezul —, dar problema este dacă pot fi legitimat în Italia și, mai ales dacă Benfica ar putea fi convinsă să-mi dea dezlegare”. Pentru că Eusebio și-a prelungea contractul pe trei ani cu campioana Portugaliei.

O altă întrebare adresată jucătorului din Mozambic:

„Cine va fi campioana mondială?”

„Prevăd pe vest-germani învingători. Veți

EUSEBIO

vedea că nu m-am înșelat. Echipa R.F.G. nu e puternică numai pentru că are pe Müller sau Beckenbauer. Este vorba, fără îndoială, de nume mari, de atleți de valoare indiscutabilă, dar toate compartimentele funcționează egal. Toți oamenii se mișcă armonios.”

„Ce va face Eusebio după retragere?”

„Nu știu, voi putea spune cu timpul, cînd am să devin eu antrenorul micilor jucători de la Benfica. Telul meu: să mă îngrijesc de pepiniera clubului căruia îi datorez gloria. De aceea duc o viață sportivă și-i conving și pe colegii mei să-mi urmeze pilda. Fotbalul înseamnă sacrificiu pentru cel care-l iubește pe el și echipa sa.”

MODIFICĂRI ÎN SISTEMUL DE DISPUTARE A CAMPIONATULUI UNIUNII SOVIETICE

Pentru a rezolva într-un spirit cit mai constructiv problemele legate de activitatea echipei reprezentative cit și a formațiilor de club, la Moscova a avut loc, nu de mult, o consfătuire a federației la care au fost invitați toți antrenorii echipelor din prima divizie (divizia superioară) pentru a-și expune punctele de vedere.

Concluzia generală a fost că atât rezultatele primei reprezentative, cit și cele ale selecției olimpice au fost satisfăcătoare, dar că — în schimb — jocul propriu-zis a pierdut din spiritul său creator, nemaicorespunzînd cerințelor actuale. Cauzele — după cum s-a conchis — trebuie căutate în lipsurile muncii de instruire la cluburi, fapt care a influențat negativ și comportarea reprezentativei. E drept că a crescut numărul meciurilor internaționale inter-cluburi, dar valoarea adversarelor întîlnite nu s-a ridicat la un nivel corespunzător. O serie de echipe au efectuat antrenamente lejere. Doar Zaria Vorosilovgrad, Zenit Leningrad și T.S.K.A. Moscova au mărit numărul orelor de antrenament și au urmărit permanent îmbunătățirea calității jocului lor. În fine, din discuții a reieșit că antrenorii reprezentativei n-au avut o colaborare strînsă cu colegii lor de la echipele de club, atunci cînd a fost vorba de alcătuirea lotului și a formației.

Pe de altă parte, cei mai mulți antrenori s-au declarat nemulțumiți de modul cum a fost alcătuit pînă acum calendarul competițional, lucru recunoscut de federație, dovadă că aceasta a

anunțat o modificare. Președintele său, V. Granatkin, a făcut cunoscut că începînd cu anul 1973 campionatul se va disputa după un alt sistem. El va fi inaugurat la 1 aprilie și va fi încheiat la 28 octombrie. Jocurile unei etape nu se vor mai disputa eşalonat de-a lungul unei săptămîni și cu o deplasare pentru cite 2-3 partide, ci toate în aceeași zi, sîmbăta sau duminica. Alte măsuri:

• echipele vor susține lunar minimum patru meciuri și, de la caz la caz, maximum cinci;

• echipele care furnizează jucători lotului reprezentativ își vor disputa partidele de campionat la datele fixate și nu la sfîrșitul campionatului, cum s-a procedat pînă acum;

• pentru meciurile inter-țări amicale durată stagiului de pregătire va fi de trei zile, iar pentru cele oficiale de șapte zile.

Antrenorii prezenți la consfătuire au fost de acord cu toate măsurile și au arătat de ce. A. Sevidov, de pildă, a subliniat faptul negativ că pînă acum jucătorii erau plecați prea mult timp de la cluburile lor pentru a participa la pregătirile lotului. Iar N. Simonian a atras atenția asupra apatiei jucătorilor selecționați, datorită faptului că erau despărțiți prea multă vreme de familiile lor. În fine, a fost reținut și amănuntul, important, că un lot reprezentativ n-a jucat cel puțin un sezon-două în aceeași alcătuire.

Măsurile anunțate vor fi completate într-un viitor apropiat de un plan metodic de antrenament.

Carnet extern EFECTE

Rubrica noastră a stăruit, la vreme, asupra „secolului Leclerc” — acel mare scandal din fotbalul francez; acum, cînd proporțiile și, mai cu seama, efectele lui sînt bine cunoscute, nu-i de mirare că presa din Franța, fără excepție, consideră neonorabilă afacerea de la Marsilia drept „una dintre cele mai negre din întreaga viață a sportului nostru.” („Le Monde”). Vă reamintim că Leclerc, președinte (pînă la descoperirea unor mîndare dedesubturi) al lui Olympique Marseille, clubul care preluase de la St. Etienne funcțiunile reprezentativ al fotbalului francez, a fost obligat să demisioneze înainte chiar ca o scrupuloasă verificare financiară să constatare sume uriașe la „pasivul” său moral. Proces... alte descinderi ale controlorilor Ministerului finanțelor la clubul-campion al Franței, iată cortegiul deloc vesel al urmărilor escrocheriei fîndcă asta se numește ceea ce a făcut Leclerc.

Coșmarul lui Olympique continuă. Dintr-o superfavorită a campionatului, ea a devenit o echipă de pluton și foarte puțini sînt cei care mai găsesc optimismul necesar spre a o indica drept primă aspirantă la titlu; asta, în ciuda faptului că echipa din Marsilia a primit o serioasă fortificare a liniei de înaintare prin sosirea lui Keita. Dar efectele scandalului sînt prea mari pentru ca echipa să nu le resimtă și în teren. De altfel, acum, semnele unui declin sub toate formele, în care Olympique va fi angrenată, au și început să apară. Cu puțin timp în urmă, René Gallian, succesorul lui Leclerc, a declarat reprezentanților presei că situația financiară provoacă mari îngrijorări comitetului-director al clubului. „În afara refacerii deficitului propriu-zis, produs de afacerile necurate ale fostului președinte, urmează penalizările fîscului, ca urmare a evaziunilor și fraudelor constatate. În cazul cînd acestea vor fi ridicate, nu vîd cum vom găsi resursele spre a le acoperi. Posibilitatea ca să decidem pur și simplu desființarea clubului nu trebuie exclusă.” a încheiat pesimistele sale declarații, președintele Gallian.

Iată cum necinstea, mascată de o zgomotoasă atitudine de frondă și agresivitate (acestea erau „costumațiile” lui Leclerc), poate distruge o tradiție de zeci de ani, poate năruia într-o clipă un club demari proporții. Sînt tristește constatările ale multora dintre comentariile dedicate „afacerii de la Marsilia”, care nu uită să amintească prejudiciile morale aduse fotbalului francez. Și nu numai în interior ci și peste hotarele Franței, dată fiind celebritatea atît a lui Olympique cît și a falsului președinte.

Eftimie IONESCU

UN „MĂR AL DISCORDIEI” ÎNTE BUENOS AIRES ȘI NANTES

O dispută inversunată s-a angajat între Buenos Aires și Nantes, pentru jucătorul Bargas, internațional argentinian, unul din pionii de bază ai selecției naționale. F.C. Nantes a dorit să-și asigure serviciile acestui reputat fotbalist sud-american și a crezut că-l va obține fără prea mare greutate; nu și-a închipuit însă, că tentativa sa va provoca revoltă la Buenos Aires. O revoltă care s-a consumat în patru... acte, dar fără epilog. Iată traseul conflictului.

1. Un conducător al clubului francez s-a deplasat la Buenos Aires și a ajuns la un acord cu clubul argentinian Chacarita Juniors și jucătorul Bargas, pentru un contract de cinci ani. Lipsea însă, un act decisiv: acordul federației argentiniene, fără de care jucătorul nu putea fi transferat. Obținerea lui părea dificilă avînd în vedere valoarea, personalitatea și mai ales selecționarea în echipa națională a lui Bargas, ales cel mai bun jucător al anului 1972. Se conta însă pe precedentele create prin aprobarea unor transferuri acordate altor fotbaliști renumiți: Piazza, Pastoriza și Laraignee.

2. Negocierile cu federația au întîmpinat greutăți, dar acordul părea posibil pentru că președintele federației se declarase favorabil. Asta se întîmpla într-o joi.

3. A doua zi însă, presa sportivă din Buenos Aires a declanșat o campanie contra transferării lui Bargas. La originea acestei campanii, care a luat un ton violent, se afla Omar Sivori, noul director tehnic al naționalei, care conta pe selecționarea lui Bargas, precum și cluburile River Plata și Boca Juniors, care sperau să-l obțină ele pe Bargas.

4. Prins între două focuri, președintele federației a demisionat, dar în locul lui a fost găsit repede un altul care să-i preia funcțiile. Și acesta nu s-a pronunțat încă. Dar, ținînd cont de atmosfera creată, este greu de presupus că noul președinte va consimți la transferarea internaționalului.

Aici s-au oprit „ostilitățile” Buenos Aires-Nantes pentru Bargas. La ora actuală, clubul francez nu-și mai face iluzii că-și va putea înțări echipa cu jucătorul argentinian.

ATVIDABERG — „ȘCOALA DE FOTBAL Nr. 1” A SUEDEI

În Suedia, cum se știe, campionatul se desfășoară după formula primăvară-toamnă cu participarea a 12 echipe. Ediția 1972, a 46-a de la organizarea primului campionat, s-a încheiat cu o etapă care a programat un derby.

Coincidență a făcut ca în această ultimă etapă să se întîlnească primele două clasate: Atvidaberg și A.I.K. din Stockholm. Meciul s-a disputat în capitala suedeză. Deși se știa dinainte că rezultatul întîlnirii, oricare ar fi fost el, nu mai putea influența ordinea primelor două locuri din clasamentul final, cei 19.666 de spectatori plătitori n-au regretat nici un moment că s-au deplasat la stadion. Cele două formații au desfășurat un fotbal spectaculos. În plus, asistența a putut urmări evoluția excepțională a tînarului Ralf Edström, noua stea a fotbalului suedez, în vîrstă de 20 de ani. De altfel, acesta a și deschis scorul în min. 10 astfel că Atvidaberg — formație provincială — a luat conducerea cu 1-0. Pînă la urmă însă, A.I.K. a cucerit victoria cu 2-1. Spectatorii, presa și radioul au fost în unanimitate de acord că această partidă a fost cea mai frumoasă din tot campionatul, deși medaliile de aur și de argint erau dinainte împărțite.

Atvidaberg, pentru prima dată campioana națională, a cucerit titlul cu acele arme specifice fos-

telor glorie ale fotbalului suedez: viteza de pătrundere și forța șutului. Clubul campion are un fundament solid pentru că s-a îngrijit în mod deosebit de creșterea și formarea juniorilor. De altfel, nu degeaba se spune despre Atvidaberg că reprezintă „Școala de fotbal nr. 1” a Suediei. Din pepiniera sa s-au ridicat și afirmat în prima echipă o serie de jucători valoroși ca Roger Magnusson (în prezent în Franța), Ove Ekland, Bosse Augustsson, Roland Sandberg și acum Ralf Edström, marea speranță.

Interesant de remarcă că Atvidaberg a participat doar la cinci ediții ale campionatului primei divizii. A promovat în 1951, dar a retrogradat după un an și a revenit în rîndul cluburilor fruntase abia în 1969. De data aceasta a avut o comportare bună, și în edițiile 1970 și 1971 s-a clasat pe locul secund, pentru ca anul trecut să ajungă și campioană, cu un record în materie de eficacitate: 65 de goluri marcate, cel mai mare număr înregistrat în ultimii 13 ani de vreo echipă suedeză și nu este de mirare pentru că în linia de atac are doi golgeteri, pe Edström și Sandberg, care au înscris cite 16 goluri! Ultimul a marcat de fapt 17 goluri; în jocul cu A.I.K., vînd să trimită o minge „acasă”, a înscris în proprie poartă! Cu acest gol a cîștigat meciul A.I.K.

Edström în mijlocul admiratorilor săi

Conform tradiției, revista „FOTBAL” prezintă cititorilor săi clasamentul european al reprezentativelor naționale, întocmit pe baza rezultatelor înregistrate în 1972.

Mai întâi de toate trebuie spus că AU FOST LUATE ÎN SEAMA NUMAI PARTIDELE DISPUSE ÎN PRIMELE REPREZENTATIVE, ținându-se seama de componența formației, nu de competiție. De aceea, de pildă, au fost luate în considerare numai unele partide disputate în cadrul I.O. (preliminari și turneu final), ca de pildă meciurile U.R.S.S. — Ungaria sau Polonia — Ghana, altele fiind lăsate în afara clasamentului nostru (R.D.G. — Columbia sau R.F.G. — Malaezia, pentru că R.F.G. și Columbia nu au prezentat echipele naționale A). De

asemenea, nu au fost înregistrate unele din jocurile disputate în Brazilia, în „Cupa Independenței” (ca de exemplu meciul Franța — selecționata Africii).

Privind clasamentul propriu-zis, s-a ținut seama la întocmirea lui de rezultatele Campionatului european, primele patru locuri fiind acordate semifinalistelor; apoi, de rezultatele și valoarea fotbalului demonstrat de reprezentativa Olandei, de câștigarea turneului olimpic de către Polonia, de splendorul și de performanțele ale Portugaliei.

România este a 10-a (în clasamentele pe 1970 și 1971 ocupa locul 6), în prezenta ei pe această poziție cântărind greu cele două partide încheiate la egalitate cu Austria, dar mai ales cu Finlanda.

Dar iată cum arată clasamentul:

pină acum, nu a pierdut nici un joc.

15. **ITALIA.** Cel mai slab an al peninsularilor, care dețin titlul de vicecampionă a lumii. Doar două victorii dintre care una puțin semnificativă (în fața Luxemburgului) în opt meciuri. Ceea ce este puțin pentru forța fotbalului italian. Nu semnifică oare această cădere și faptul, că „betonul” nu mai sperie pe nimeni?

16-17. **BULGARIA** și **FRANȚA.** Două echipe neînvinse pe teren propriu. Dar în timp ce Franța a jucat un singur meci pe pământ francez (1-0 în fața U.R.S.S., rezultat mai mult decât onorabil), Bulgaria a evoluat de cinci ori în fața propriilor spectatori: 1-1 cu U.R.S.S., 4-2 cu Turcia, 3-1 cu Polonia, 1-1 cu Italia și 3-0 cu Irlanda de Nord. În deplasare a fost net depășită de echipa ce avea să devină campioană olimpică.

18. **CEHOSLOVACIA.** A început excelent (trei victorii în tot atâtea meciuri) pentru a sfârși lamentabil, cu patru înfringeri consecutive. Singurul rezultat notabil: 0-0 cu Brazilia, la Rio. Rezultate contradictorii: învinge Suedia la Göteborg, pierde pe teren propriu în fața Olandei și R. D. Germaniei.

19. **SUEDIA.** Încă un an în care reprezentativa unei

țări care a dat altele celebrități mondiale, nu reușește să se impună. Comportarea a fost de-a dreptul mediocră, cu victorii asupra unor echipe din ultima grupă valorică. Notabil acel 4-4 realizat la Stockholm în compania Uniunii Sovietice.

20. **IRLANDA.** A câștigat doar meciurile sustinute cu echipele „mai ușoare” (Iran, Ecuador, Franța) pierzind în fața Portugaliei, Uniunii Sovietice. Așa că...

21. **IRLANDA DE NORD.** Un singur rezultat o scoate din anonimat: victoria reușită asupra Angliei, la Londra. De remarcat că nu a jucat nici o partidă pe teren propriu datorită situației interne din Ulster.

22. **ELVEȚIA.** În general comportare slabă. Un singur meci mai bun, 0-0, la Berna, cu Italia. În finalul sezonului a înregistrat un clar 1-5 cu R.F.G., la Düsseldorf.

23. **DANEMARCA.** Activitate intensă (11 meciuri sustinute), dar fără strălucire. Cel mai bun rezultat: 1-1 cu Polonia, campioana olimpică. În rest, victorii în fața unor echipe de mână a doua sau înfringeri pe teren propriu (Scotia).

24-25. **GRECIA** și **FINLANDA.** Două țări cu fotbal cam de aceeași valoare, cu toate că, dacă l-am raporta strict la rezultatele reprezentativelor respective,

Finlanda ar trebui trecută înainte pentru că în 1972 s-a prezentat mult mai bine ca în trecut (notabile cele două 1-1: cu U.R.S.S. și România). În schimb, Grecia, a avut o comportare slabă (două înfringeri pe teren propriu), contrazisă de victoria cu 2-1 asupra Italiei, vicecampiona lumii.

26. **NORVEGIA.** Echipa care a înregistrat cea mai netă înfringere în Europa: 0-9 cu Olanda la Rotterdam. O singură victorie, în fața Islandei.

27-28. **LUXEMBURG** și **TURCIA.** Fac parte din ultima treaptă valorică a fotbalului european. Fiecare a jucat câte patru meciuri înregistrând trei înfringeri, iar unica victorie este obținută de una în fața celeilalte.

29-33. **ISLANDA, TARA GALILOR, MALTA, CIPRU** și **ALBANIA.** Surprinde prezența Țării Galilor și a Albaniei. Tara Galilor a dovedit însă, încă o dată, că rămâne doar o furnizoare de excelenți jucători pentru campionatul englez, iar Albania nu a susținut decât două partide (oficiale) în care n-a marcat nici măcar un gol.

Așadar, aceasta este din punctul nostru de vedere clasamentul reprezentativelor europene în 1972. Începând cu numărul viitor vom publica meciurile sustinute anul trecut în lume.

1. R. F. A GERMANIEI.

Campiona Europei a dominat cu autoritate anul fotbalistic continental. Și poate că 1972 poate plasa echipa antrenată de Helmut Schön pe primul loc într-un clasament mondial alcătuit pe baza rezultatelor. Reprezentativa vest-germană, care înmănunchează o serie de jucători de valoare deosebită, nu a pierdut nici un joc, reușind marea performanță de a înfrânge Anglia ehiar pe Wembley. Așadar, numai victorii și un singur meci egal, în compania a celeiași selecționate insulare. Are toate atu-urile unei echipe de mare valoare, și se așteaptă cu mult interes viitorul campionat mondial pentru o eventuală confruntare cu Brazilia.

2. UNIUNEA SOVIETICĂ.

Este recordmana Europei ca număr de meciuri sustinute în 1972. Comportarea sa, de-a lungul celor 20 de partide disputate, este însă sinuoasă: după jocuri excelente au urmat partide de nivel mai slab. Singura explicație a acestora, ca și a celor două rezultate de egalitate reușite în deplasare, cu Finlanda și Suedia (1-1 și, respectiv, 4-4), ar fi aceea că de-a lungul lui 1972 în reprezentativa Uniunii Sovietice, rulaul jucătorilor a fost extrem de mare. Să reamintim, de pildă, că la „Cupa Independenței” din Brazilia, 11-le prezentat a avut ca structură de bază formația campioană, Zaria Vorosilovgrad.

3. **BELGIA.** Echipa prezentată de antrenorul Raymond Goethals a depășit așteptările. În special prin calificarea sa în semifinalele Campionatului Europei, în dauna Italiei, formație cu rezonanță mult mai mare. La clasarea sa pe acest loc de frunte, a contribuit și faptul că, excepținnd cele două partide sustinute cu Islanda, a înfrânt numai adversari de marcă.

De asemenea, a încheiat la egalitate întâlnirea sa cu o reprezentativă care în 1972 a făcut un uriaș salt de valoare, aceea a Olandei.

4. **UNGARIA.** Activitate internațională foarte bogată (meciuri amicale, dar și oficiale), calificată în semifinalele Campionatului European. Este, în general, o echipă care practică un fotbal valoros, bazat în special pe tehnica ridicată a jucătorilor. De remarcat că a pierdut în general meciurile sustinute în compania echipelor ce joacă și în forță, ca de pildă, U.R.S.S., R. F. a Germaniei, Polonia.

5. **OLANDA.** A început sezonul exploziv, cu un grăitor 5-0 administrat Greciei la Atena, a mai înțrecut Cehoslovacia chiar la Praga, și a realizat un scor uriaș (9-0) la Rotterdam, în fața Norvegiei, dar a terminat la egalitate cu Belgia. Nici o înfringere. În sfârșit, o comportare pe măsura valorii echipelor de club olandeze care și-au dat mîna propulsînd naționala spre vîrfurile piramidei europene.

6. **POLONIA.** Campioană olimpică! Depășind cele mai optimiste așteptări, Kubanski, Deyna et. co. au dus în țara lor medalie de aur. De altfel, performanța din R. F. a Germaniei o aduce pe acest loc fruntaș în Europa. De-a lungul întregului an a avut o activitate susținută, caracteristice fiind rezultatele bune (în afara celui 1-3 în fața Bulgariei) înregistrate în deplasare.

7. **PORTUGALIA.** A impresionat în special în jocurile disputate în Brazilia, unde a fost participantă de onoare la „Cupa Independenței” și întrecută în finala competiției, de campioana mondială, Brazilia, cu un gol marcat în min. 89! O echipă mult schimbată în bine de tinărul antrenor Jose Augusto. De remarcat că pe teren propriu

a susținut o singură partidă, cu Cipru, în cadrul preliminarilor viitorului campionat mondial; în rest numai jocuri în deplasare.

8. **ANGLIA.** Fosta campioană mondială, în ciuda valorii recunoscute a fotbalului englez, a avut anul trecut o activitate mai puțin rodnică. Pe teren propriu, din cele trei partide sustinute nu a câștigat nici una! Mai mult, a pierdut două jocuri chiar la Londra, unul în fața puternicei echipe a R. F. a Germaniei, celălalt în compania modestelor selecționate a Irlandei de Nord. Pentru prima dată în istoria sa Anglia înregistrează un golaveraj negativ pe Wembley. A jucat mai mult cu reprezentativele britanice.

9. **IUGOSLAVIA.** Activitate susținută, dublată de o comportare foarte bună în „Cupa Independenței” unde a obținut locul III. În competiția din Brazilia a debutat senzațional: 10-0 cu Venezuela. Prezența aplaudată și în preliminariile C.M., unde a terminat la egalitate cu Spania, în deplasare; egală, de asemenea, pe Wembley, cu Anglia. În schimb, întrecută net de U.R.S.S., Brazilia și Italia.

10. **ROMÂNIA.** Datorează locul său clasării în sferurile de finală ale Campionatului Europei. Cifric vorbind, comportare destul de bună (un singur meci pierdut, golaveraj pozitiv), dar valoric s-a prezentat mai slab decât în anii trecuți. Eliminarea în fața Ungariei, după trei jocuri de mare dramatism a lăsat respirația jucătorilor noștri care nu și-au mai revenit nici pînă în finalul sezonului. Partidele cu Austria și Finlanda sînt grăitoare.

11. **R. D. GERMANIA.** Formație ce domină printro pregătire fizică fără cursur. În comportarea sa oscilantă, de la victorii răsunătoare la înfringeri inexplicabile, o... explicație ar fi totuși pregătirea tehnică mai slabă a unor jucători, lipsa lor de finețe. De notat rezultatul de egalitate obținut în fața U.R.S.S. și succesul net obținut în fața Cehoslovaciei, la Bratislava.

12. **SPANIA.** Alături de R. F. a Germaniei și Olandei, este cea de-a treia reprezentativă din Europa care în 1972 n-a pierdut nici un joc. Totuși, locul 12 se explică prin faptul că a jucat patru din cele cinci meciuri pe teren propriu.

13-14. **SCOTIA** și **AUSTRIA.** Se simte mina antrenorului Tommy Docherty, în ceea ce privește rezultatele formației scoțiene. În net progres față de 1971. A fost prezentă nu numai la startul Campionatului inter-britanic, dar și la „Cupa Independenței”, unde a înregistrat câteva succese notabile, ca și în preliminariile campionatului mondial unde a întrecut Danemarca de două ori. Pe aceeași linie de comportare și formația Austriei: neînvinșă acasă, comportare bună în competițiile oficiale. Este vorba de preliminariile Weltmeisterschaftului, unde,

PANORAMIC

FOTBALUL MONDIAL ÎN 1972

EUROPA

ALBANIA	2	8	8	2	0-3
ANGLIA	7	3	2	2	1-5
AUSTRIA	7	3	3	1	14-8
BELGIA	8	5	2	1	15-4
BULGARIA	8	4	2	2	16-3
CEHOSLOVACIA	9	3	2	4	13-11
CIPRU	3	0	0	3	0-9
DANEMARCA	11	4	2	5	18-19
ELVEȚIA	5	0	4	1	3-7
FINLANDA	5	1	3	1	3-7
FRANȚA	6	3	1	2	7-7
GRECIA	5	1	1	3	3-10
IRLANDA	6	3	0	3	10-10
IRLANDA DE NORD	4	1	1	2	1-5
ISLANDA	4	0	0	4	3-17
ITALIA	8	2	4	2	13-9
IUGOSLAVIA	14	6	5	3	28-20
LUXEMBURG	4	1	0	2	2-13
MALTA	5	0	0	5	9-17
NORVEGIA	6	1	1	4	5-15
OLANDA	5	4	1	0	19-1
POLONIA	11	8	2	1	25-8
PORTUGALIA	10	3	1	1	12-5
R. D. GERMANIA	9	4	2	3	17-9
R. F. a GERMANIEI	7	6	1	0	19-4
ROMÂNIA	8	2	5	1	13-10
SCOTIA	9	5	2	2	13-5
SPANIA	5	3	2	0	6-2
SUEDIA	7	2	3	2	15-9
TURCIA	4	1	0	3	5-7
TARA GALILOR	4	0	1	3	0-5
UNGARIA	14	5	4	5	21-14
U.R.S.S.	20	10	5	5	30-13

AFRICA

ALGERIA	5	4	0	1	6-6
CAMERUN	11	6	3	2	17-12
COASTA DE FILDES	4	3	1	0	5-1
CONGO	11	5	3	3	16-13
DAHOMY	5	2	1	2	13-14
ETIOPIA	6	2	3	1	8-7
GAMBIA	1	1	0	0	3-1
GHANA	13	4	3	6	14-22
GUINEEA	5	1	1	3	6-10
KENYA	12	3	3	6	14-16
LESOTHO	3	0	3	2	4-12
LIBERIA	1	1	0	0	3-1
LIBIA	1	0	0	1	0-3
MALAWI	1	1	0	0	2-1
MALI	11	3	3	5	27-24
MAROC	14	4	6	4	22-23
MAURICIU	5	0	1	4	4-12
MAURITANIA	1	0	0	1	0-11
NIGERIA	4	2	2	0	7-3
REP. CENTRO AFRICANA	1	1	0	0	1-0
R. A. EGIPT	5	3	1	1	7-5
REP. MALGAȘA	6	1	0	5	6-12
SENEGAL	9	2	3	4	9-11
SIERRA LEONE	6	2	1	3	12-9
SOMALIA	2	0	0	2	2-9

SUDAN	12	4	4	4	14-14
TANZANIA	5	2	3	0	6-4
TOGO	12	1	5	6	11-19
TUNISIA	8	2	3	3	14-12
UGANDA	7	6	0	1	17-5
ZAIR	7	2	3	2	13-11
ZAMBIA	4	1	3	0	8-3

AMERICA

ANTIGUA	2	2	0	0	2-13
ARGENTINA	8	4	1	3	14-9
BOLIVIA	4	0	2	2	4-12
BRAZILIA	5	4	1	0	8-2
CANADA	5	1	1	2	6-7
CHILE	4	3	0	1	7-7
COLUMBIA	4	0	1	3	5-10
COSTA RICA	5	0	3	2	5-9
CUBA	1	0	0	1	0-2
ECUADOR	4	0	1	3	4-9
GUATEMALA	5	2	3	0	3-1
HAITI	2	2	0	0	12-0
HONDURAS	2	1	1	0	5-4
JAMAICA	3	1	1	1	2-1
MEXIC	6	6	0	0	13-4
PARAGUAY	5	3	0	2	11-7
PERU	11	2	1	8	7-17
PORTO RICO	2	0	0	2	0-12
SALVADOR	1	0	0	1	0-1
S.U.A.	4	0	1	3	6-10
SURINAM	2	0	1	1	2-3
TRINIDAD TOBAGO	4	3	1	0	16-4
URUGUAY	7	1	2	4	2-6
VENEZUELA	5	1	1	3	5-18

ASIA

ARABIA SAUDITA	4	3	1	0	12-3
BAHREIN	4	1	0	3	3-6
BIRMANIA	12	8	1	3	13-14
CAMBODGIA	6	3	0	3	8-10
COREEA DE SUD	8	4	2	2	11-12
FILIPINE	5	3	1	1	8-7
HONG KONG	1	0	0	1	2-3
INDIA	3	0	0	3	5-9
INDONEZIA	11	8	0	3	35-13
IRAK	1	0	1	0	0-0
IRAN	10	2	2	6	18-8
ISRAEL	5	4	0	1	9-5
KUWEIT	5	3	1	1	16-5
LAOS	4	0	0	4	3-16
MALAEZIA	5	2	1	2	7-11
QUATAR	4	1	0	3	2-10
R.P.D. COREEANA	3	0	2	1	0-2
SINGAPORE	6	2	1	3	7-12
SHRI LANKA	8	1	0	7	7-33
TAIlanda	9	2	1	6	12-21
UNIUNEA EMIRATELOR ARABE	4	1	0	3	2-13
VIETNAMUL DE SUD	2	0	0	2	0-3

OCEANIA

AUSTRALIA	6	5	1	0	16-2
-----------	---	---	---	---	------

IATA CUM ARATA PRECEDENTELE CLASAMENTE EUROPENE ÎNTOCMITE DE REVISTA „FOTBAL”:

1970

1. Italia; 2. R.F. a Germaniei; 3-4 Anglia, U.R.S.S.; 5. Suedia; 6. România; 7. Cehoslovacia; 8. Bulgaria; 9. Belgia; 10. Ungaria; 11. Polonia; 12-13. R.D. Germană, Spania; 14-15. Iugoslavia, Franța; 16-17. Olanda, Elveția; 18. Scoția; 19. Austria; 20. Norvegia; 21. Tara Galilor; 22. Danemarca; 23. Finlanda; 24-25. Irlanda, Irlanda de Nord; 26. Grecia; 27. Malta; 28. Luxemburg.

Neclasate din lipsă de performanțe: Albania, Cipru, Islanda, Portugalia, Turcia.

1971

1. U.R.S.S.; 2. R.F. a Germaniei; 3. Anglia; 4. Ungaria; 5. Belgia; 6. România; 7. Iugoslavia; 8. Italia; 9. R.D. Germană; 10. Austria; 11. Franța; 12. Cehoslovacia; 13. Bulgaria; 14. Spania; 15. Polonia; 16. Suedia; 17-18. Elveția, Irlanda de Nord; 19-20. Olanda, Portugalia; 21-23. Tara Galilor, Danemarca, Scoția; 24-25. Grecia, Albania; 26. Norvegia; 27. Turcia; 28. Luxemburg; 29. Finlanda; 30-32. Cipru, Irlanda, Malta.

Neclasată din lipsă de performanțe: Islanda.

DE LA 4000 LA 135000!

La sfârșitul anului trecut, mai precis la 30 noiembrie, s-au împlinit 100 de ani de la organizarea primului meci oficial din lume între două echipe reprezentative de țări: Scoția — Anglia 0-0, la Glasgow, la 30 noiembrie 1872. Atunci au asistat... 4.000 de spectatori. Astăzi, la Glasgow, pe Hampden Park nu ajung uneori nici cele 135.000 de locuri...

DISPARIȚII IRLANDEZE

Dezordinile din Irlanda de Nord au afectat și activitatea fotbalistică. Cea mai grea pierdere a suferit-o liga profesionistă: clubul Derry City a încetat de a mai exista și a fost șters de pe lista echipelor profesionale, deoarece toate celelalte cluburi refuză să joace pe terenul lui Derry City, situat în inima cartierului Bogside, teatrul celor mai crâncene lupte. Din clubul Derry City, fondat în 1928, de două ori campion al Irlandei de Nord și de trei ori câștigător al Cupei, n-au mai rămas decât câteva echipe de juniori. Jucătorii profesioniști și cei mai buni amatori au plecat la alte cluburi. Amintim că în 1964/65 Derry City a jucat cu Steaua București în cadrul Cupei campionilor europeni, fiind învinsă cu 3-0 la București și 2-0 pe terenul său.

CEA MAI... GHINIONISTĂ FORMATIE!

Se pare că nu poate fi decât formația belgiană Racing White, din Bruxelles. Într-adevăr, în 1972, în primul tur al Cupei U.E.F.A. Racing White a pierdut cu 1-0, pe teren propriu, în fața echipei portugheze CUF Barreirense. Belgienii au avut patru bare în acel meci, alte zece de ocazii clare de a marca, dar ratate, printre care și o lovitură de la 11 m; golul primit, care a constituit victoria oaspeților, a fost opera unui propriu fundaş. După meci, secretarul clubului a spus, făcând haz de necaz: „După atâtea ghinioane nu ne mai rămâne decât să aflăm că a dispărut casierul cu banii încasați la meci, fapt care nu m-ar mai mira”. Dar, casierul n-a fugit...

UN MECI ÎNTRE... KILOGRAME

Adesea cei grași fac glume la adresa celor slabi și invers. Așa se întâmplă de mulți ani și în orașul Magdeburg din R. D. Germană. Până la urmă s-a hotărât ca rivalitatea să fie transată pe... terenul de fotbal. Zis și făcut. S-au format cele două echipe: a grașilor și a slabilor. În prima, cel mai... slab cântărea 115 kg, în a doua, cel mai... gras 56 kg. Pentru a se asigura un arbitraj imparțial, tinerii au fost aleși pe sprinceană, 1,90 m înalți și cite aproape 100 kg. În schimb, cei de centru măsoară doar 1,43 și era un slăbănog ca jucătorii din echipa slabilor. Meciul n-a dat însă câștig de cauză nici uneia din echipe. S-a terminat la egalitate: 3-3. Așa că se va rejuca...

ECHIPA UNGARIEI '72

După ziarul de specialitate „Népszport”-Budapesta, cel mai bun al anului 1972 cuprinde pe următorii jucători: BICSKEI (Honvéd) — KOLAR (Ujpesti Dozsa), J. KOVACS (Videoton), MOLNAR (Salgotarjan), L. NAGHI (Ujpesti Dozsa) — I. JUHASZ (Ferencvaros), A. TOTH (Ujpesti Dozsa), BARTOS (Csepel) — BENE (Ujpesti Dozsa), KARSAI (Videoton), ZAMBO (Ujpesti Dozsa).

ANUL FOTBALISTILOR VIRSTNICI

1972 va intra în istoria fotbalului englez ca un al... jucătorilor trecuți de 30 de ani. Într-adevăr, fotbalistul anului a fost ales Gordon Banks (Stoke City), în vîrstă de 34 de ani: pe locul al doilea figurează John Giles (Leeds United) care are 31 de ani, iar pe locul al treilea George Eastham (Stoke City), care a împlinit 35 de ani. Adăugînd că Jackie Charlton a gustat din satisfacția cuceririi Cupei Angliei la vîrstă de 37 de ani și că joacă și acum foarte bine, ca și înainte sau Bobby Charlton (mai tânăr cu trei ani...), înțelegem de ce 1972 a fost anul „bătrînilor”.

Il recunoașteți? Fără îndoială că da, dar nu ca fotbalist, ci ca... atlet, deși din modul cum lovește și conduce balonul ați fi tentat să-l căutați în formația vreunei echipe. Este campionul olimpic la aruncarea sulitei, KLAUS WOLFERMANN. În orele sale libere și chiar la antrenamente WOLFERMANN practică jocul cu balonul rotund.

CANDIDATE LA TITLUL MONDIAL

Vă prezentăm noua echipă feminină a Spaniei. Această formație alcătuită din gratioase senorite și-a început pregătirile pentru al treilea campionat mondial, înscriindu-se printre candidatele la titlu. Jucînd amical cu Italia, echipa spaniolă a pierdut însă cu 5-0.

FOTBAL ÎN SALĂ

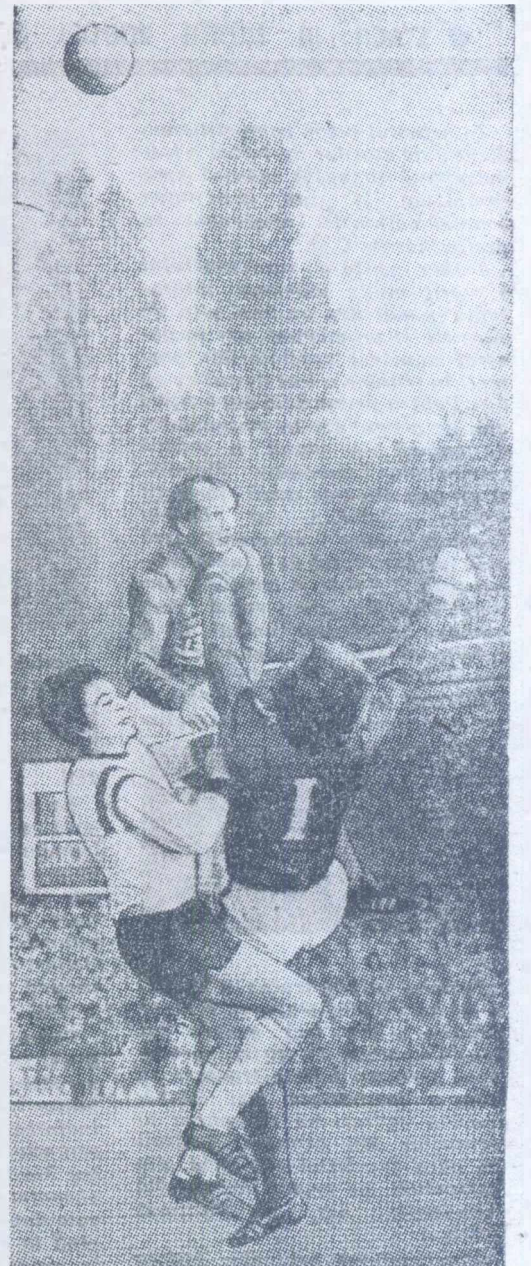
În Elveția, fotbalul redus, practicat în sală, a devenit o activitate regulată în timpul iernii. Mai ales pentru tinerii jucători. Sînt organizate în mai multe orașe turnee, cum este cel de la Zürich, unde anul trecut au participat circa 5.000 de fotbaliști care au susținut 1291 de jocuri, însumînd 215 ore de fotbal redus (ca durată și număr de jucători care alcătuiesc echipele). În fotografie — o imagine dintr-un astfel de meci.

URĂRILE CELOR MAI TALENTAȚI

Patru din cei mai talentați tineri fotbaliști maghiari, Kolar, Harsonyi, Horvath și Toth (de la stînga la dreapta) — toți membri ai echipei Ujpesti Dozsa, campioana de toamnă — adresează cititorilor revistei budapestane „Labdarugas” urările lor de sănătate și succes în 1973. Și o fac de o manieră originală...

K. O. LA FOTBAL!

În această spectaculoasă fază fotbalistică s-a produs un nu mai puțin spectaculos... knock-out! Portarul De Brée (Racing White) a sărit la minge, formînd un buchet cu fundășul său și Svensson (Standard), care urmărea să reia balonul cu capul. De Brée a fost însă mai rapid și a boxat mingea. Numai că în virtutea mișcării, pumnul s-a oprit în bărbia lui Svensson, ajuns mai tirziu la balon. Și Svensson a suferit un eșec prin... K.O.!

● Mario Corso, cunoscutul internațional italian, și-a dovedit fidelitatea sa față de Inter disputînd recent al 400-lea său meci de campionat sub culorile clubului milanese. El a debutat în 1958 și în cele 400 de jocuri a înscris 74 de goluri. În total (meciuri de campionat, plus cupă, plus Cupa campionilor, plus Cupa Intercontinentală plus Cupa Alpilor) Corso a susținut pentru Inter 486 de meciuri, deținînd primul loc într-un asemenea clasament, înaintea lui Facchetti (445), Burgnich (414) și Mazzola (406). În clasamentul pe jocuri de campionat, Corso ocupă însă locul 13; pe primul loc se află Piola cu 566 jocuri.

● În urma unui recent referendum al televiziunii vest-germane, meciul Anglia — R.F.G. a fost considerat drept cel mai bun reportaj al anului 1972. Pe locul doi: meciul

R.F.G. — U.R.S.S. (finala campionatului European). Jocurile Olimpice au ocupat locul al treilea, avînd în frunte probele de atletism.

● Recordurile clubului F.C. Liverpool se referă la numărul de spectatori care au asistat la jocurile sale. În prima parte a sezonului a realizat o medie de aproape 50.000 de spectatori de meci!

● În Franța a luat ființă un institut național de fotbal, la Vichy. La admiterea în institut s-au prezentat 160 de candidați din care au fost reținuți 60. Aceștia vor forma prima promoție de fotbaliști creați, de acest institut.

● Noul sezon fotbalistic din S.U.A. va începe la 5 mai și va lua sfîrșit la 25 august, odată cu disputarea finalei campionatului N.A.S.L. (North American Soccer League).

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I, telefoane 11.10.05 (centrală)
12.95.96

Prezentarea artistică: Liviu BOBOCEA
Prezentarea grafică: Traian ONICEL

FOTBALISTII BULGARI SI-AU ÎNCEPUT PREGĂTIRILE PENTRU A PATRA CALIFICARE ÎN TURNEUL FINAL C.M.

● STAGII ÎN MUNTII RODOPI ȘI CIPRU ● REMANIEREA LOTULUI REPRESENTATIV

În actualul sezon competițional, atenția amatorilor de fotbal a fost îndreptată în egală măsură spre campionat și spre activitatea echipei naționale, angrenată în preliminariile C.M.

Prima parte a campionatului a oferit multe momente interesante și, mai ales, un final plin de surprize și promisiuni, dar în general numărul spectatorilor prezenti în tribune a fost destul de redus. Pentru prima dată după câțiva ani, pe primul loc în clasamentul de toamnă s-a plasat o echipă provincială, Lokomotiv Plovdiv, și nu una din cele două formații sofioțene — T.S.K.A. și Levski Spartak — care monopolizaseră pînă acum dreptul de a lupta pentru titlu. T.S.K.A. a condus plutonul încă din prima etapă pînă aproape de sfîrșitul turului, dar a suferit un eșec neașteptat la Burgas, în timp ce Lokomotiv Plovdiv a întrecut pe Lokomotiv Sofia și astfel, echipa lui Bonev (fotbalis-

Satisfacții mai multe a oferit echipa reprezentativă, pentru care 1973 va fi anul decisiv în lupta sa pentru a patra calificare în turneul final al campionatului mondial.

Ea a debutat în grupa preliminară cu două succese: 3-0 asupra Irlandei de Nord, la Sofia, și 4-0 asupra Ciprului la Lissi (localitate situată la circa 30 km de Nicosia). Dar greul va fi anul acesta: returul cu Irlanda de Nord la Belfast și, mai cu seamă, dubla partidă cu Portugalia, care încă o dată îi va fi principală rivală.

Planul pregătirilor a fost definitivat. După concepția federației, pregătirea de bază a selecționabililor trebuie asigurată la cluburi înainte de începerea meciilor reprezentativei, lotul va fi reunit pentru 3-4 zile. Totuși, în timpul vacanței de iarnă, vor fi organizate două stații ale lotului: unul, pînă la 18 ianuarie, la Velingrad, în munții Rodopi, altul (de 10 zile) în continuare, în Cipru.

În afara celor patru jocuri oficiale cu Irlanda de Nord, Portugalia-două și Cipru, echipa națională va susține și șase jocuri amicale — cu U.R.S.S., Cehoslovacia, R.F.G., Polonia, România. În august, lotul va disputa o partidă de verificare la Torino cu Juventus.

Antrenorul federal, Hristo Mladenov, a format un lot de 28 de jucători cu care va începe pregătirile. Cei mai mulți jucători sînt tineri. Din „vechea gardă” n-au rămas decît fundasul central Penev, mijlocasul Bonev — căpitănul reprezentativei — și portarul Simeonov. Dintre elementele tinere, sînt deja cunoscute numele portarului Filipov, ale apărătorilor Zafirov, Velickov, ale mijlocasilor Kolev, Denev, Stoiakov și ale atacanților Vasiliev și Petkov.

STEFAN NOYKOV

Bonev (în mijloc) într-un duel cu Gerd Müller (stînga) în partida de campionat mondial R.F.G. — Bulgaria, disputată la Leon

SE REIAU PRELIMINARIILE C.E. PENTRU TINERET

Ca și cele ale campionatului mondial 1974, preliminariile campionatului Europei pentru reprezentativele de tineret își reiau desfășurarea în aceste zile. Prima partidă este programată la Ankara, la 14 ianuarie, între Turcia și Italia (grupa a 2-a). Profităm de această ocazie să vă prezentăm, succint, situația celor 8 grupe preliminare ale interesantei întreceri a „speranțelor”.

● **GRUPA 1 (trei țări).** S-au disputat două jocuri: **Austria—Suedia 1-1** și **Austria—Cehoslovacia 0-1**. Conduce Cehoslovacia. Programul viitor: 28. III Cehoslovacia—Austria; 2. V Suedia—Cehoslovacia; 24. V Suedia—Austria; 10. VI Cehoslovacia—Suedia.

● **GRUPA 2 (două țări):** 14. I Turcia—Italia și 24. II Italia—Turcia.

● **GRUPA 3 (două țări).** Meci disputat: **Norvegia—Olanda 1-3**. De jucat: 31. X Olanda—Norvegia.

● **GRUPA 4 (trei țări).** O singură partidă disputată: **Albania—România 1-1**. Programul de anul acesta: 7. IV Albania—R. D. Germană; 6. V România—Albania; 26. V R. D. Germană—România; 25. IX România—R. D. Germană; 3. XI R. D. Germană—Albania.

● **GRUPA 5 (trei țări).** Joc disputat: **Danemarca—Polonia 0-2**. Viitorul program: 8. V Danemarca—R. F. G.; 7. VI Polonia—Danemarca; 20. VI R. F. G.—Danemarca; 5. IX R. F. G.—Polonia; 21. XI Polonia—R.F.G.

● **Grupa 6 (două țări):** 2. V Portugalia—Bulgaria și 13. X Bulgaria—Portugalia.

● **GRUPA 7 (trei țări).** O partidă disputată: **Iugoslavia—Ungaria 4-0**. Jocurile viitoare: 28. II Grecia—Iugoslavia; 4. IV Ungaria—Grecia; 9. V Ungaria—Iugoslavia; 13. VI Grecia—Ungaria; 17. X Iugoslavia—Grecia.

● **Grupa 8 (trei țări).** S-au jucat: **Finlanda—Franța 1-3**; **U. R. S. S.—Franța 3-1**; **U. R. S. S.—Finlanda 4-0**. Conduce U.R.S.S. cu patru puncte, față de Franța care are două puncte din tot altelea meciuri. Programul viitor: 25. V Franța—U. R. S. S.; 13. VI Finlanda—U.R.R.S.; 9. IX Franța—Finlanda.

Toate întîlnirile programate se dispută anul acesta. Odată cunoscută cîștigătoarele de grupe, se va proceda la tragerea la sorți a sferturilor de finală care vor avea loc în anul viitor.

CORESPONDENȚA DIN SOFIA

tul anului 1972) a trecut în frunte, cu un punct avans asupra echipei militare și cu trei asupra lui Levski Spartak. De altfel, aceste două formații sofioțene frunțase au avut o comportare mai slabă, dovadă că într-un clasament al echipelor din capitală, alcătuit pe baza rezultatelor directe, din campionat, pe primul loc se află Akademik, iar pe ultimul T.S.K.A.

Confruntarea echipelor sofioțene cu cele provinciale, în special cu liderul campionatului — Lokomotiv Plovdiv, promit o luptă interesantă în retur, programat să înceapă la 22 februarie. Și poate că această promisiune va aduce mai mulți spectatori pe stadioane.

PRONOSPORT

Iată pronosticurile revistei noastre la concursul nr. 2 din 14 ianuarie 1973:

1. BARI—AREZZO	1 x
2. BARI—AREZZO	1 x
3. GENOA—CATANIA	x
4. GENOA—CATANIA	1
5. PERUGIA—CATANZARO	x
6. PERUGIA—CATANZARO	1 x 2
7. BRINDISI—ASCOLI	1
8. COMO—FOGGIA	1 x
9. MANTOVA—CESENA	2
10. NOVARA—TARANTO	1 x
11. REGGIANA—MONZA	1
12. VARESE—BRESCIA	1
13. REGGIANA—LECCO	1

● **RECUNOAȘTERI TARDIVE...** Almir — fotbalistul brazilian care a jucat și la Fiorentina, în Italia, afirmă în „Memoriile” sale că în 1963, la meciul Santos — Milan din finala Cupei Intercontinentale, a luat stimulente. Atunci, Santos a câștigat al doilea joc cu 4-2 (un gol l-a înscris Almir), iar în al treilea a obținut victoria cu 1-0 dintr-un 11 m dubios acordat de arbitrul Brozzi.

● **O NOUĂ PROPUȘTERE** pentru un campionat inter-cluburi al Europei, a făcut U.E.F.A.-ei, prin intermediul federației vest-germane, președintele clubului fierăriei BSC, Heinz Warneke. Acesta propune: 1) la campionat să participe toate echipele campioanelor naționale, care să joace tur-retur; 2) participantele la acest campionat nu vor juca în competițiile din țările lor; la sfîrșitul întrecerii europene va fi calificată pentru ediția următoare doar cîștigătoarea; celelalte echipe vor fi înlocuite de noile campioane naționale; 3) partida campionatului european să fie transmisă de TV; 4) acest campionat să înlocuiască actuala Cupă a campionilor.

DIN FOTBALUL INTERNAȚIONAL

● **UN NOU ANTRENOR LA AJAX?** Președintele clubului olandez J. van Praag a anunțat că este în tratative cu antrenorul Frank McFarrell, care a fost recent înlocuit la Manchester United cu Tommy Docherty. Conducătorul clubului Ajax a precizat că tratativele le-a început deoarece lui Ștefan Covaci îi expiră contractul în luna iunie.

● **AMINĂRI DIN CAUZA... GRIPEI...** Cîteva jocuri din campionatul Angliei au fost aminate din cauza gripei: Birmingham — Crystal Palace (liga I), Blackpool — Cardiff (liga II) și Plymouth — Chesterfield (liga III). Birmingham, care luptă să evite retrogradarea, are șase jucători gripați.

● **NORWICH CITY ÎN FINALA CUPEI LIGII.** În urma victoriei obținute (cu 1-0) și în returul semifinalei cu Chelsea (scor general: 3-0), Norwich va disputa la 3 martie finala cu Tottenham Londra.

● **TURNEUL INTERNAȚIONAL DE LA BILBAO** (13-15 august) se va bucura anul acesta de o participare selectă: Bayern München, Feyenoord Rotterdam și Rapid Viena, pe lângă echipa locală Atletico Bilbao.

● **UN FOST PORTAR — DIRECTOR TEHNIC.** R. Dominguez, fostul portar al echipei Argentinei și al lui Real Madrid, a fost angajat în postul de director tehnic al clubului Boca Juniors, cea mai populară formație argentiniană. Pînă acum, Dominguez a condus destinele echipei Chacarita Juniors, plecată în prezent în turneu în Europa, cu noul său conducător tehnic, V. Rodriguez.

● **PIOLA — CONDUCĂTOR DE CURS.** Neultatul atacant al „squadrrei azzurra” Silvio Piola, va conduce un curs de antrenori care va începe zilele acestea la Arezzo.

CAMPIONATE NAȚIONALE

OLANDA

(Clasamentul turului)

F.C. Utrecht — NEC Nijmegen	2-0;
P.S.V. Eindhoven — Feyenoord Rotterdam	0-1;
Go Ahead — F.C. Groningen	0-0;
F.C. Amsterdam — N.A.C. Breda	0-0;
Haarlem — Telstar	1-2;
A.Z. 67 Alkmaar — Ajax Amsterdam	0-5;
M.V.V. Maastricht — F.C. Twente Enschede	1-0;
Sparta Rotterdam — F.C. Den Bosch	3-1;
F.C. Den Haag—Excelsior Rotterdam	2-0.
1. FEYENOORD	17 40-3 30
2. Ajax Amsterdam	17 12-10 28
3. Sparta Rotterdam	17 13-15 25

SUEDIA

(Clasament final)

1. ATVIDABERG FF	22 65-22 33
2. AIK Stockholm	22 41-24 32
3. Östers IF Växjö	22 37-21 26
1. IFK Norrköping	22 34-32 21
5. Örebro SK	22 31-30 23
6. Malmö FF	22 27-26 23
7. Djurgården	22 41-39 21
8. Landskrona Boys	22 29-29 21
9. Örgryte I.S. Göteborg	22 21-31 20
10. Hammarby	22 30-17 17
11. Göteborg AIS	22 32-56 12
12. Halmstad BK	22 14-42 12

DANEMARCA

(Clasament final)

1. VELJE BK	22 65-33 33
2. BK Copenhagen 1903	22 43-32 27
3. Næstved IF	22 43-41 26
4. B 1901 Nykøbing	22 52-39 23
5. Randers Freja	22 39-35 23
6. Hvidovre Copenhagen	22 33-31 22
7. Frem Copenhagen	22 45-47 21
8. Aarhus GF	22 28-40 21
9. Køge BK	22 30-37 20
10. KB Copenhagen	22 26-39 17
11. Brønshøj IF	22 29-19 16
12. B 1909 Odense	22 35-45 15

U. R. S. S.

(Clasament final)

1. ZARIA Vorosilovgrad	30 52-10 40
2. Dinamo Kiev	30 52-38 35
3. Dinamo Tbilisi	30 41-34 35
4. Ararat Erevan	30 38-29 34
5. T.S.K.A. Moscova	30 37-33 34
6. Dnepropetrovsk	30 37-17 34
7. Zenit Leningrad	30 44-30 33
8. Dinamo Minsk	30 27-28 31
9. Torpedo Moscova	30 31-33 31
10. Dinamo Moscova	30 29-35 30
11. Spartak Moscova	30 29-30 26
12. S.K.A. Rostov	30 31-35 26

ITALIA

13. Kairat Alma Ata	30 23-27 26
14. Karpati Lvov	30 27-43 24
15. Lokomotiv Moscova	30 28-48 21
16. Neftei Baku	30 28-35 20

ITALIA

Atalanta — Fiorentina	1-1;
Bologna — Milan	3-2;
Inter — Juventus	0-2;
Napoli — Sampdoria	0-0;
Palermo — Roma	0-0;
Ternana — Lanerossi	2-0;
Torino — Cagliari	0-0;
Verona — Lazio	1-1.
1. JUVENTUS	14 20-9 20
2. Inter	13 17-5 19
3. Lazio	13 13-6 19
4. Milan	13 28-14 18
5. Fiorentina	14 18-14 17
6. Roma	14 18-14 15
7. Bologna	14 13-10 14
8. Napoli	14 12-14 14
9. Torino	14 8-9 12
10. Verona	14 12-14 12
11. Cagliari	14 11-13 12
12. Atalanta	14 7-13 12
13. Ternana	14 10-19 10
14. Palermo	14 5-17 10
15. Sampdoria	13 7-12 9
16. Lanerossi	13 3-15 7

FRANȚA

Nice — Reims 2-2; F.C. Paris — Nantes 1-2; Nîmes — St. Etienne 4-2; Lyon — Marseille 4-4; Nancy — Valenciennes 1-1; Angers — Red Star 1-0; Bastia — Rennes 4-2; Bordeaux — Metz 2-0; Sedan — Sochaux 1-1; Strasbourg — Alaccio 6-0.

1. NICE	19 45-22 29
2. Nantes	19 34-18 27
3. Nîmes	19 26-19 24
4. Marseille	19 36-19 22
5. Nancy	19 27-23 22
6. St. Etienne	19 33-26 21
7. Angers	19 24-27 21
8. Bastia	19 31-19 20
9. Lyon	19 30-34 20
10. Strasbourg	19 27-28 19
11. Sochaux	19 26-28 19
12. Rennes	19 25-27 18
13. Reims	19 21-25 18
14. Metz	19 23-31 18
15. Bordeaux	19 25-26 17
16. Valenciennes	19 17-29 14
17. Alaccio	19 20-15 14
18. Sedan	19 23-37 14
19. Red Star	19 13-28 12
20. F.C. Paris	19 23-33 11